

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ต้องการศึกษาการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนของกลุ่มไตรภาคีในชุมชนกะรน จังหวัดภูเก็ต โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและสื่อสิ่งพิมพ์ เอกสารประกอบการสัมมนา รายงานการประชุม รายงานประจำปี รายงานกิจกรรมประจำปีของกลุ่มไตรภาคี โดยติดต่อขอข้อมูลจากเจ้าหน้าที่และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาวิจัยได้เสนอตามลำดับดังนี้

4.1 บริบทชุมชนกะรน

4.2 บริบทของกลุ่มไตรภาคีในชุมชนกะรน

4.2.1 เหตุผลที่ก่อตั้งกลุ่มไตรภาคี

4.2.2 กรอบแนวคิดในการพัฒนาชุมชนกะรนของกลุ่มไตรภาคี

4.2.3 แนวทางในการพัฒนาชุมชนกะรนของกลุ่มไตรภาคี

4.2.4 บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มไตรภาคีในชุมชนกะรน

4.2.5 การจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนของกลุ่มไตรภาคีในชุมชนกะรน

4.2.6 ผลจากการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคี

4.2.7 ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาชุมชนกะรนของกลุ่มไตรภาคี

4.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนของกลุ่มไตรภาคีในชุมชนกะรน

ประกอบด้วย

4.3.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

4.3.2 ปัจจัยภายในชุมชน

4.3.3 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม

4.4 ระดับความสำเร็จในการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนของกลุ่มไตรภาคีในชุมชนกะรน

4.1 บริบทชุมชนกะรน

4.1.1 ความเป็นมาของชุมชนกะตะกะรน

กล่าวกันว่าในครั้งโบราณกาลบริเวณกะตะกะรนมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ชื่อว่า “พ่อตายนดิ่งส์” สถิตอยู่ที่นี้ ท่านมีช่างสองเชือกและสร้างบ้านเรือน(รณ)อยู่ในหุบเขาแห่งหนึ่ง ซึ่งต่อมาเรียกกันว่า “กะรน” นอกจากนี้มีช่างแล้วท่านได้ทำนาทำไร่และเอาข้าวมาตาก(ตะ)บริเวณที่ราบเชิงเขาเขาอีกแห่งหนึ่ง

ซึ่งต่อมาเรียกว่า “กะตะ” ส่วนป่าตองนั้นก็คือบริเวณที่ท่านไปหาใบกล้วยปามาให้ช่างกิน และครั้งหนึ่งช่างได้ขาดหนิไปท่านก็ลากหอกตามช่างไปทางป่าตอง ก่อนจะถึงป่าตองจึงกลายเป็นช่องเขาขาดเพราะอิทธิฤทธิ์ของการลากหอกตามช่างของท่านนั่นเอง

นั่นคือตำนานการเกิดขึ้นของชื่อบ้านกะตะกระนจากคำบอกเล่าของผู้อาวุโสในหมู่บ้านชุมชนกะตะกระนเป็นชุมชนเก่าแก่ย้อนหลังไปเป็นร้อยปีผู้คนที่มาอยู่ถิ่นนี้อพยพมาจากนอกพื้นที่คือจากกระบี่บ้าง จากถลางบ้าง มาหักร้างถางพง สร้างเรือนทำนาทำสวนกันอย่างสงบสุข สังคมสมัยก่อนเดินเข้าสวนใครหยิบมะพร้าวสักลูกไปแกงกะทิ สอยมะละกอสักลูกไปแกงพุงปลา ไม่มีใครว่าไม่มีใครหวง ถึงยามทำนาก็ช่วยกันทำนาเมื่อหมดหน้านาจึงช่วยกันลากอวนได้ปลาามากบ้างน้อยบ้างก็แบ่งกันกิน เมื่อมีงานแต่งงานมีการบอกลีไหว้ ผู้ใหญ่ที่รับไหว้ก็จะให้ต้นไม้อินสวนเป็นการรับไหว้ บ้างก็ให้แม่ควาย เมื่อได้รับแล้วก็ฝากเจ้าของเดิมเอาไว้ในฝูงจนออกลูกออกหลานสี่ห้าตัวแล้วจึงมาเอาไป บ้างก็ให้ต้นมะม่วง ต้นมะม่วงต้นหนึ่งบางครั้งก็แบ่งให้ถึงสี่คนเอาไปคนละกิ่ง เมื่อมะม่วงติดดอกออกผลก็ให้คนมาขึ้นแล้วก็เอาแข่งมาสีแข่งแบ่งลูกมะม่วงไปเท่าๆกัน คนสมัยนั้นรักษาสัญญาและถือคำพูดเป็นวาจาสัตย์ ผู้ที่ได้รับต้นมะม่วงเป็นของขวัญก็จะได้กินผลมะม่วงนั้นตลอดไปจนกว่าต้นมะม่วงจะล้มตาย แม้ว่าจะอยู่ในที่ดินของลูกหลานผู้ให้แล้วก็ตาม ไม่มีใครขี้แยงใด ๆ ทั้งสิ้น ลูกหลานเจ้าของที่ดินที่มีต้นมะม่วงนั้นยืนอยู่บางทีก็ต้องนั่งรอให้เจ้าของต้นมะม่วงมาเก็บกิน จึงจะพลอยได้กินไปกับเขาด้วย นับว่าเป็นสังคมที่เจริญไปด้วยศีลธรรมขั้นสูงโดยแท้ ยากที่จะหาสังคมใดมาเทียบได้

วิถีชีวิตแบบดั้งเดิมได้นำพาความสงบสุขมาสู่ลูกหลานนานหลายชั่วอายุคน ทุกคนที่นั่นเกี่ยวข้องเป็นเครือญาติหรือไม่ใช่ญาติก็เป็นยิ่งกว่าญาติ คือ ผู้ร่วมทุกข์ ร่วมสุข ร่วมชะตากรรมเดียวกัน ในอ้อมกอดของหุบเขาริมทะเลอันดามัน ในวงล้อมของขุนเขามิที่ราบลุ่มของอ่าวกะตะกระนเป็นแหล่งเพาะปลูกข้าวซึ่งเป็นอาหารหลักของผู้คน ในฤดูฝนท้องทุ่งนาจะเขียวขจีด้วยข้าวแตกกอพร้อมไหวไปตามแรงลม บริเวณหาดทรายที่ละเอียดนุ่มขาวสะอาดก็ถูกซัดซาดด้วยน้ำทะเลใสสีเขียวมรกตอุดมสมบูรณ์ไปด้วยฝูงปลาและสัตว์น้ำนานาพันธุ์ เมื่อถึงหน้าเก็บเกี่ยวท้องนาที่เคยเขียวก็กลายเป็นทุ่งรวงทอง ผู้คนพากันลงนาก็เก็บรวงข้าวด้วย “แกละ” เครื่องมือเกี่ยวข้าวของชาวใต้ที่ละรวงทีละรวงจนเต็มกระสอบ แล้วก็หอบไปใส่ยุ้งฉางทุกคนช่วยเหลือกันแม้จะไม่ร่ำรวยมีเงินทองมากมายนัก แต่ทุกคนมีที่นาที่มีที่สวน มีเรือนนอนและมีความสุขเต็มเปี่ยมในหัวใจ

กาลเวลาได้ผ่านไปพร้อม ๆ กับเสียงไล่ควายในท้องนาเริ่มจางหาย สิ่งใหม่ ๆ ก็เกิดขึ้นที่กะตะกระนจากชุมชนเล็ก ๆ ไร่สิ่งอำนวยความสะดวกใด ๆ ถนนหนทางก็ได้รับการปรับปรุงเป็นถนนมาตรฐาน ระบบไฟฟ้า ระบบประปา และระบบโทรศัพท์ก็ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ผู้คนที่รู้สึกสะดวกสบายขึ้น ขณะเดียวกันสิ่งเหล่านี้ก็ได้พานักธุรกิจทั้งจากต่างชาติและต่างถิ่นเข้ามา

ในพื้นที่เพื่อเปิดบริษัทแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามแห่งนี้เพียงแค่ระยะเวลาห้าปีได้มีโรงแรมและ
บังกะโลเกิดขึ้นไม่ต่ำกว่า 3,000 ห้อง และอีกห้าปีต่อมาเพิ่มอีกประมาณ 2,000 ห้อง

ชุมชนเล็ก ๆ ที่แสนสวยซึ่งแวดล้อมไปด้วยธรรมชาติที่งดงามและบริษัทก็เริ่มเปลี่ยนแปลง
ที่ดินชายทะเลที่ไม่มีใครใส่ใจเพราะมุ่งแต่ที่ดินทำสวนนาไร่ กลายเป็นทองคำนักลงทุนให้ราคา
อย่างงามจากไร่ละไม่กี่หมื่นบาท กลายเป็นหลายแสนบาทและหลายล้านบาทในเวลาต่อมา แนนอน
ผู้คนเริ่มมีฐานะดีขึ้นไม่ต้องตากแดด ตากฝน จับจอบ จับพรวนทำนาทำไร่ให้มีมือด้านตัวอย่างเคย
เศรษฐกิจเงินล้านเกิดขึ้นตลอดเวลา นักท่องเที่ยวเริ่มหลั่งไหลเข้ามา ธุรกิจต่อเนื่องก็เติบโตเพื่อรองรับ
กับการท่องเที่ยว ชาวนา ชาวสวน ชาวประมงกลายเป็นเจ้าของกิจการ ชาวบ้านต่างเปลี่ยนอาชีพ
จากเกษตรกรรมหันมาทำเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมีทั้ง โรงแรม บ้านเช่า รถเช่า เรือเช่า ร่มชายหาด
หมอนวด ร้านอาหาร แทบทุกคนรู้สึกที่ตัวเองฐานะดีขึ้น มีความสะดวกสบายในชีวิตมากขึ้น

ขณะเดียวกันสังคมที่เคยอยู่กันแบบรู้จักหัวบ้านท้ายบ้านก็เปลี่ยนไป จากสังคมปิดเป็นสังคม
เปิด จากชุมชนเล็ก ๆ ประมาณสามพันคนกลายเป็นสองหมื่นคน จากสภาพชุมชนในชนบทที่เงียบ
สงบกลายเป็นสังคมเมืองที่อีกทีก็ทำนากลายเป็นศูนย์การค้า มีทั้งบาร์เบียร์และสถานบริการความ
บันเทิง โรงนวด สวนอาหาร บนท้องถนนก็เริ่มคลาคล่ำไปด้วยผู้คนที่อพยพเข้ามาหากินทั้งถูก
กฎหมายและผิดกฎหมาย ที่เคยพูดกันแต่เรื่องความดีและน้ำใจ กลับมาพูดกันแต่เรื่องเงินและ
ผลประโยชน์ จนหลายคนเริ่มไม่แน่ใจว่าความสุขในชีวิตคนนั้นซื้อหาด้วยเงินเพียงอย่างเดียวจะได้
หรือ

กลางคืนดึกดื่นเสียงอึกทึกของแหล่งบันเทิงยังคงประชันขันแข่งกันจนชาวบ้านไม่ได้หลับ
นอน บนถนนรถราที่เพิ่มขึ้นก็มีอุบัติเหตุไม่เว้นแต่ละวัน ทั้งควันพิษ เสียงรบกวน ขยะเคลื่อนกลาด
คุคลองหนองบึงเริ่มเน่าเสีย สิ่งก่อสร้างมากมายสุดโผล่ขึ้นมาอย่างไร้การจัดการและรูปแบบที่
ชัดเจน สิ่งเหล่านี้ทำให้ความมีคุณค่าของพื้นที่กะตะกระนลดน้อยลงไปจากเดิม เมื่อหันไปมองใน
หมู่บ้านคนแก่คนเฒ่าบางคนถูกทอดทิ้งหงอยเหงาเพราะลูกหลานมัวทำมาหาเงิน เด็ก ๆ ถูกปล่อย
ปละละเลยครอบครัวไม่ได้ผูกพันกันอย่างอบอุ่นเช่นกาลก่อน ผู้คนไม่รู้จักกันถ้วนทั่วอย่างเก่าเคย
ทุกคนพูดถึงความสุขสบายทางวัตถุมากกว่าพูดถึงความสงบสุขทางใจและสัจจะวาจาเข้าบรรพบุรุษ
สิ่งดีงามในอดีตที่เคยมีกำลังเลือนหายไป การเติบโตของชุมชนกะตะกระนก็ยังคงดำเนินต่อไป
อย่างไม่มีใครควบคุมได้ และยังคงเติบโตต่อไปอย่างไร้ระเบียบแบบแผน ไร้ทิศทาง ไร้คุณภาพ อีก
ไม่กี่ปีต่อจากนี้ไปหากทุกอย่างยังคงดำเนินต่อไปเช่นนี้ อะไรจะเกิดขึ้นกับที่นี่ ผู้คนที่จะได้รับ
ผลกระทบโดยตรงคือใครกัน ? และใครคือผู้รับผิดชอบกับอนาคตของชาวกะตะกระน? จะเป็นใคร
ที่ไหนนอกจากชาวกะตะกระนเองที่ถูกหลานยังต้องมีชีวิตอยู่ที่นี่ต่อไปอีกนานแสนนาน คนมาจาก
ถิ่นอื่นเขาอาจจะชักชวนหนีและหอบกำไรรูปกลับไปบ้านเขาได้ แต่ชาวกะตะกระนไม่รู้จะหนีไปไหน

บรรพบุรุษเราอยู่ที่นี้ ตายที่นี้ และลูกหลานเราก็ยังต้องอยู่ที่นี้และตายที่นี้เช่นเดียวกัน (องค์การบริหารส่วนตำบลละทรน การประชุมกลุ่มไตรภาคี ครั้งที่ 1, 2542)

4.1.2 โครงสร้างพื้นฐานเทศบาลตำบลละทรน

1) สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลละทรน

1.1) สภาพทั่วไป

1.1.1) เทศบาลตำบลละทรน

ตั้งอยู่ห่างจากอำเภอเมืองจังหวัดภูเก็ต ไปทางทิศใต้ระยะทาง 19 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 20 ตารางกิโลเมตร พื้นที่โดยทั่วไปเป็นเนินเขาและที่ราบ จดทะเลอันดามัน (สำนักเทศบาลตำบลละทรน, 2549) ประกอบด้วย 5 ชุมชน คือ

- ชุมชนกะรน
- ชุมชนกะตะ
- ชุมชนบางลา
- ชุมชนคอกช้าง
- ชุมชนโลกโตนค-กะตะน้อย

โดยมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

- ทิศเหนือ จดเทศบาลเมืองป่าตอง อำเภอกะทู้
- ทิศใต้ จดองค์การบริหารส่วนตำบลราไวย์ อำเภอเมืองภูเก็ต
- ทิศตะวันออก จดองค์การบริหารส่วนตำบลฉลอง อำเภอเมืองภูเก็ต
- ทิศตะวันตก จดทะเลอันดามัน อำเภอเมืองภูเก็ต

สภาพพื้นที่ทั่วไปมีลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขาตลอดแนวมีสวนยางพารา สวนมะพร้าวและที่ราบจดทะเลอันดามันมีชายหาด 3 แห่ง ได้แก่ หาดกะตะน้อย หาดกะรนน้อย และหาดไม้้ง่าว มีลำห้วย 3 สาย

ลักษณะภูมิประเทศ สุขาภิบาลกะรนมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาและบางส่วนของทะเลอันดามัน มีหาดทราย 2 หาด ได้แก่ หาดกะตะน้อย และหาดกะรน

สภาพภูมิอากาศทั่วไป มีสภาพภูมิอากาศอบอุ่นตลอดปี มีฤดู 2 ฤดู คือ ฤดูฝน ประมาณ 4-5 เดือนจากเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม ฤดูร้อนประมาณ 7-8 เดือนจากเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายน (องค์การบริหารส่วนตำบลละทรน งานการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2542)

1.1.2) ประชากร

ประชากรของเทศบาลตำบลละทรน ปี พ.ศ. 2548 มีจำนวนประชากรทั้งหมด 6,390 คน ความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ย 319 คน/ตารางกิโลเมตร จำนวนครัวเรือน 4,779

หลังคาเรือน มีสมาชิกในครอบครัวโดยเฉลี่ย 1.40 คนต่อหลังคาเรือน (เทศบาลตำบลกะรน งานทะเบียนราษฎร ณ ธันวาคม 2548) แยกเป็น

- ชาย จำนวน 3,107 คน
- หญิง จำนวน 3,283 คน

1.2) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.2.1) การคมนาคมขนส่ง

เทศบาลตำบลกะรน มีเส้นทางคมนาคมติดต่ออำเภอเมืองภูเก็ตและจังหวัดภูเก็ตได้อย่างสะดวก ถนนในเขตเทศบาลส่วนใหญ่อยู่ในสภาพดี เป็นถนนลาดยางแอสฟัลท์ติกหรือถนนคอนกรีตเกือบตลอดเส้นทาง ยกเว้นเส้นทางบริเวณเชิงเขา ถนนส่วนใหญ่ยังไม่ได้มาตรฐาน ในช่วงฤดูฝนเมื่อฝนตกหนักจะได้รับความเสียหายจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

1.2.2) การไฟฟ้า

ราษฎรในเขตเทศบาลตำบลกะรน มีไฟฟ้าใช้เกือบทุกครัวเรือน ยกเว้นครัวเรือนที่อยู่กระจัดกระจายบริเวณเชิงเขา ไฟฟ้าสวนสาธารณะยังขาดในถนนซอยบางจุด

1.2.3) การประปา

ราษฎรในเขตเทศบาลตำบลกะรน มีประปาใช้เกือบทุกครัวเรือน โดยขาดในครัวเรือนที่อยู่กระจัดกระจายบริเวณเชิงเขา

1.2.4) การสื่อสารและโทรคมนาคม

มีที่ทำกาไปรษณีย์โทรเลข จำนวน 1 แห่ง

1.2.5) การจราจร

ในเขตเทศบาลตำบลกะรนไม่ค่อยมีปัญหาเกี่ยวกับการจราจรติดขัดทั้งในช่วงเช้าก่อนเวลาทำงานและช่วงตอนเย็นหลังเวลาเลิกงาน โดยมีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับตำบลอื่นๆโดยสะดวกซึ่งมีถนนสายหลัก 3 เส้นทาง

1. กะตะ - ฉลอง
2. กะตะ - ไร่ไฉ
3. กะรน - ป่าตอง

1.2.6) การใช้ที่ดิน

ลักษณะการใช้ที่ดินส่วนใหญ่ใช้เพื่อเป็นที่อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรมสถานบริการและสถานบันเทิง โดยมีพื้นที่บริเวณเชิงเขาที่ประชาชนยังใช้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม

1.3) ด้านเศรษฐกิจ

1.3.1) โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

ประชาชนส่วนใหญ่ มีการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ คือ ประกอบอาชีพเกี่ยวกับธุรกิจการบริการ การท่องเที่ยว โรงแรม โดยประกอบด้วยกลุ่มต่างๆ ดังนี้

- กลุ่มธุรกิจโรงแรม
- กลุ่มเรือหางยาว
- กลุ่มแก้อีฟ้าใบ
- กลุ่มหมอนวดชายหาด
- กลุ่มเรือเจ็ทสกี
- กลุ่มเรือเร็ว
- กลุ่มรถบรรทุกเล็ก
- กลุ่มแผงลอย

ซึ่งการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจดังกล่าวข้างต้น ช่วยส่งเสริมสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

1.3.2) การอุตสาหกรรม

มีโรงงานน้ำดื่มจำนวน 1 แห่ง มีคนงานจำนวน 10 คน

1.3.3) การพาณิชย์กรรมและการบริการ

สามารถแบ่งจำนวนประเภทธุรกิจการค้าได้ดังต่อไปนี้

โรงแรม	65 แห่ง	จำนวนห้องพัก	7,079 ห้อง
เกสเฮ้าส์	16 แห่ง	จำนวนห้องพัก	378 ห้อง
รีสอร์ท	1 แห่ง	จำนวนห้องพัก	17 ห้อง
อพาร์ทเมนท์	3 แห่ง	จำนวนห้องพัก	57 ห้อง
บังกะโล	27 แห่ง	จำนวนห้องพัก	485 ห้อง
อื่นๆ	22 แห่ง	จำนวนห้องพัก	338 ห้อง
ร้านอาหาร	180 แห่ง		
สถานบริหรน้ำมัน	1 แห่ง		
ธนาคาร	3 แห่ง		

สำนักงานแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ 9 แห่ง ได้แก่

- ธนาคารกสิกรไทย สาขาเกาะตะ
- ธนาคารกสิกรไทย สาขากระรน

- ธนาคารกรุงเทพ จำกัด
- ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด
- ธนาคารทหารไทย สาขาเกษตร
- ธนาคารทหารไทย สาขากระนวน
- ธนาคารเอเชีย จำกัด
- ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด สาขาเกษตร
- ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด สาขากระนวน

1.3.4) การท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลตำบลกระนวนมีลักษณะเป็นชายทะเล มีชายหาดที่สวยงามจัดฟุ้งอันดามัน ประกอบด้วยหาดสำคัญๆ 6 หาด ได้แก่ หาดนุ้ย หาดไม้้งาว หาดเกษตร หาดเกษตรน้อย หาดกระนวน หาดกระนวนน้อย และสถานที่ท่องเที่ยวอื่น คือ ลานชมวิว (เขาสามหาด) ซึ่งสามารถมองเห็นทิวทัศน์ชายหาดในเขตเทศบาลตำบลกระนวนได้ถึง 3 หาด

1.4) ด้านสังคม

1.4.1) ชุมชนในเขตเทศบาลมีจำนวน 5 ชุมชน คือ

1. ชุมชนกระนวน
2. ชุมชนบางลา
3. ชุมชนคอกช้าง
4. ชุมชนเกษตร
5. ชุมชนโลกโตนคร-เกษตรน้อย

1.4.2) การศึกษาและศาสนา

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวน 1 แห่ง จำนวนครู 10 คน จำนวนนักเรียน 220 คน จำนวนห้องเรียน 8 ห้องเรียน
- โรงเรียนประถมศึกษาจำนวน 2 แห่ง
- ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจำนวน 1 แห่ง
- วัดจำนวน 2 แห่ง (ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ)

1.5) สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

1.5.1) สภาพอากาศ โดยทั่วไปอบอุ่นตลอดปี มี 2 ฤดูกาล คือ ฤดูร้อนและฤดู

ฝน

- ฤดูร้อน เริ่มจากเดือน พฤษภาคม ถึงเดือน เมษายน
- ฤดูฝน เริ่มจากเดือน พฤษภาคม ถึงเดือน ตุลาคม

อุณหภูมิสูงสุด 30.3 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุด 24.0 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อปี 2,550.3 ลูกบาศก์เมตร

1.5.2) น้ำเสีย โดยได้รับงบประมาณสนับสนุนจากกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

- ปริมาณน้ำเสีย 7,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน
- น้ำเสียที่บำบัดไว้ จำนวน 5,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน
- บำบัดน้ำเสียเป็นเงิน 380 ล้านบาท

1.5.3) ขยะ

- ปริมาณขยะ 30 ตันต่อวัน
- รถยนต์ที่ใช้จัดเก็บขยะ รวม 5 คัน แยกเป็น
- รถบรรทุกขยะแบบเปิดข้างเทท้าย จำนวน 2 คัน
 - รถบรรทุกขยะแบบอัดเทท้าย จำนวน 3 คัน

ขยะที่กำจัดได้ จำนวน 30 ตันต่อวัน กำจัดโดยวิธีฝังกลบโดยเช่าที่จากเทศบาลนครภูเก็ต ปัจจุบันเสียค่าเช่าปีละ 1,097,974 บาท (องค์การบริหารส่วนตำบลกะรน งานสิ่งแวดล้อม, 2542)

4.2 บริบทของกลุ่มไตรภาคีในชุมชนกะรน

ไตรภาคี คือ ระบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน ที่ประกอบด้วย 3 กลุ่มหลัก

1. กลุ่มผู้บริหารองค์กรท้องถิ่น ที่มาจากการเลือกตั้ง(คณะเทศมนตรี)
2. กลุ่มที่ปรึกษาที่ได้รับการแต่งตั้งจากองค์กรบริหารท้องถิ่น
3. กลุ่มตัวแทนองค์กรประชาชน (ชมรมรักษากะตะกะรน)

โดยแต่ละกลุ่มสามารถนำเสนอแผนแก้ไขปัญหาหรือแผนพัฒนา ที่ได้กำหนดไว้ในกรอบแนวความคิดและแนวทางพัฒนาชุมชนกะตะกะรนต่อที่ประชุมไตรภาคี โดยมีกระบวนการนำเสนอรายละเอียดเป็นเอกสารอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ต้นเหตุของปัญหา วิธีการแก้ไขปัญหาและผลที่คาดว่าจะได้รับจากการแก้ไขปัญหา

ข้อมูลที่จะนำเสนอเข้าสู่ที่ประชุมไตรภาคี จะต้องแจ้งให้ผู้ดำเนินการประชุมซึ่งรับผิดชอบโดยปลัดเทศบาลบรรจุไว้ในระเบียบวาระการประชุมเป็นการล่วงหน้า

ข้อสรุปของแผนแก้ไขปัญหาหรือแผนพัฒนา ที่ผ่านความเห็นชอบจากการประชุมไตรภาคี และเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อผู้คนในชุมชน จะต้องนำไปสู่กระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยใช้แบบสำรวจความคิดเห็น หรือการลงประชามติแล้วยึดถือเสียงส่วนมากของ

ประชาชนเป็นแนวทางปฏิบัติ ซึ่งมีความสอดคล้องกับความคิดเห็นของสมศักดิ์ ศรีสันติสุข (2534) ที่กล่าวถึงการมีส่วนร่วมว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนจะเปิดโอกาสให้สมาชิกชุมชนระบุว่าอะไรคือปัญหา และความต้องการของชุมชน เสนอและมีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหา และสามารถที่จะดำเนินการตามทางที่วางไว้ โดยเลือกใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนเองให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด

เมื่อแผนแก้ไขหรือแผนพัฒนา ได้ข้อสรุปโดยเสียงส่วนมากของการประชุมไตรภาคี หรือกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ให้แต่ละกลุ่มนำแนวทางดังกล่าวไปดำเนินการให้เกิดผลในทางปฏิบัติโดยกำหนดกรอบเวลาที่ชัดเจน และมีการรายงานความคืบหน้าในการปฏิบัติต่อที่ประชุมไตรภาคี

การประชุม โดยระบบไตรภาคีจะต้องเป็นการประชุมที่มีระบบ ระเบียบที่ได้มาตรฐาน (องค์การบริหารส่วนตำบลกระนวน การประชุมกลุ่มไตรภาคี ครั้งที่ 1, 2542) สอดคล้องกับการศึกษาเรื่องแนวคิดนครนิเวศกับการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองเชียงใหม่อย่างยั่งยืน พบว่า การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองเชียงใหม่ที่ยั่งยืนขึ้นอยู่กับความร่วมมือกันของประชาชน และวิธีการพัฒนาแบบพหุภาคี ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยทุกฝ่ายมีบทบาทในการบริหารแบบธรรมรัฐ ซึ่งมีความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ (อุคร วงษ์ทับทิม, 2541)

4.2.1 เหตุผลที่ก่อตั้งกลุ่มไตรภาคี

ปลัดเทศบาลตำบลกระนวน (คุณชัชชัย ทองมั่ง, 2549 : สัมภาษณ์) ให้สัมภาษณ์ว่า ในการบริหารชุมชนต้องมองถึงเรื่องการมีส่วนร่วมของชาวบ้านเป็นหลัก เพราะต้องการให้ทุกคนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนและมีส่วนรับผิดชอบภายในชุมชนของตนเอง จึงจำเป็นต้องให้ชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของชุมชนให้มากที่สุด และหวังให้ชุมชนสามารถยืนอยู่ได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2540) ที่มีรายงานผลการประชุมขององค์การสหประชาชาติ เรื่อง สิ่งแวดล้อมและการพัฒนา ที่กรุงริโอ เดอจาเนโร ประเทศบราซิล เมื่อ ค.ศ. 1992 ได้ระบุว่าจัดการในเรื่องสิ่งแวดล้อมจะทำได้ดีที่สุดเมื่อประชาชนมีส่วนร่วมและรัฐต้องส่งเสริม และอำนวยความสะดวกให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และเข้าถึงกระบวนการทางการเมืองและกฎหมายรวมทั้งการเยียวยาความเสียหาย

เพราะเนื่องมาจากสภาพสังคมของชุมชนกระนวนที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งจากเดิมชาวบ้านมีรายได้จากการทำไร่ทำสวน แต่ถูกบีบโดยสภาพสังคม ทำให้ต้องเปลี่ยนมาประกอบธุรกิจเพื่อการท่องเที่ยว ในขณะที่แต่ละปีจะมีนักท่องเที่ยวหลังไหลเข้ามาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจในพื้นที่เป็นจำนวนหลายล้านคน ที่นี่จึงกลายเป็นเหมือนเมืองของชาวต่างชาติ ในขณะที่ชาวบ้านมีความรู้

เกี่ยวกับธุรกิจเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องมาก รวมถึงภาษาที่ใช้ในการสื่อสารและระบบการบริหารจัดการด้านต่างๆ ไม่ใช่สิ่งที่เขาคุ้นเคย เราจึงต้องทำหน้าที่เป็นหลักให้กับชาวบ้าน ต้องทำให้เขามีรายได้ที่อุดหนุนและสามารถปรับวิถีชีวิตให้เข้ากับสังคมที่เปลี่ยนเป็นเมืองท่องเที่ยวได้ สำหรับชาวบ้านนั้นเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เยอะมาก เสมือนกับการทิ้งวิถีการดำรงชีพเดิมของเขาไปอย่างสิ้นเชิง ดังนั้นเพื่อให้เขาอุดหนุนและปรับตัวกับ เราจำเป็นต้องเข้ามาเป็นความเปลี่ยนแปลงที่เข้ามา จึงจำเป็นต้องให้เขาเข้ามามีส่วนร่วมในทุกๆ ด้าน เพื่อให้ชาวบ้านเรียนรู้สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะเนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปนี้เอง ที่เป็นช่องทางให้ผู้ประกอบการหรือนายทุนที่มีความเชี่ยวชาญในธุรกิจด้านต่างๆ เข้ามาแสวงหาผลประโยชน์จากทรัพยากรภายในชุมชน ชาวบ้านที่ไม่มีความรู้ความสามารถจึงเสียเปรียบไม่สามารถทำกิน ผู้ประกอบการหรือนายทุนเหล่านี้ได้ ส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา ยกตัวอย่างเช่น

กรณีที่ 1 เมื่อประมาณปี 2548 - 2549 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้ความนิยมกับธุรกิจท่องเที่ยวของนายทุนเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นความบันเทิงที่ครบวงจร ดังนั้นชาวบ้านจึงไม่สามารถอยู่ได้ทำให้เกิดการเดินขบวนประท้วงของกลุ่มชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบ เราก็ต้องเรียกทั้งสองฝ่ายมาตกลงกันเพื่อหาข้อสรุปที่ทำให้ทั้งสองฝ่ายอยู่ร่วมกันได้

กรณีที่ 2 นายทุนเข้ามาซื้อที่ดินของชาวบ้านเพื่อสร้างโรงแรม และในระบบการบริหารจัดการเขาก็จ้างพนักงานมืออาชีพทำทั้งหมด เมื่อเป็นเช่นนี้ชาวบ้านก็ไม่สามารถทำกินได้เพราะที่ดินของตนก็ขายไปแล้ว หากจะไปสมัครงานก็ไม่มีประสบการณ์ และในระบบการบริหารโรงแรมพวกนายทุนก็วางแผนไว้หมดแล้ว แม้แต่รถรับส่งนักท่องเที่ยวโรงแรมเขาก็จัดบริการรถของโรงแรมไว้ให้แก่นักท่องเที่ยวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ส่งผลต่อชาวบ้านที่มีอาชีพรับจ้างก็ไม่สามารถทำกินได้ เหล่านี้เป็นแค่ตัวอย่างของข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นในชุมชน

กลุ่มไทรภาคีจึงจำเป็นต้องเข้ามาดูแลชาวบ้าน เพื่อเข้ามารองรับปัญหาและรักษาผลประโยชน์ให้แก่ชาวบ้าน ทำให้ปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นลดน้อยลง เป็นการปกป้องชาวบ้านไม่ให้ถูกผู้ประกอบการหรือนายทุนเอาเปรียบมากเกินไป แต่เราก็ต้องให้ความยุติธรรมแก่ทั้งสองฝ่าย เพราะถ้าไม่ทำเช่นนี้ความความวุ่นวายก็จะเกิดขึ้นภายในชุมชนและทุกฝ่ายก็จะไม่สงบสุข จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการก่อตั้งกลุ่มไทรภาคีขึ้นมา เพื่อเข้ามาบริหารจัดการชุมชนให้สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข

4.2.2 กรอบแนวคิดในการพัฒนาชุมชนกะรนของกลุ่มไทรภาคี

ดังนั้นกลุ่มไทรภาคีจึงมีความมุ่งหวังให้ชาวบ้านทุกคนภายในชุมชนมีวิถีชีวิตที่มีความสุขสมบูรณ์ทุกด้าน จึงกำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนาชุมชนกะรนขึ้นมา เพื่อให้ชาวบ้านได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานของกลุ่มไทรภาคีสมบูรณ์ทุกด้านดังนี้

1) ด้านเศรษฐกิจ ชาวบ้านมีความอยู่ดีกินดี

- 1.1) ประชาชนอยู่อาศัยอย่างสงบสุขในสภาพแวดล้อมที่ดีปราศจากมลพิษ
- 1.2) ประชาชนมีบ้านเรือนเป็นของตัวเอง มีความสมบูรณ์แบบทั้งในเรื่องความเป็นเอกลักษณ์ของ ท้องถิ่น ความสวยงาม ความสะอาด และความสะอาดสบาย
- 1.3) ประชาชนมีอาหารการกินอย่างสมบูรณ์ถูกหลักโภชนาการ
- 1.4) ประชาชนมีรายได้พอเพียงสำหรับการบริโภคในระดับที่เหมาะสม
- 1.5) ประชาชนมีสุขภาพอนามัยดี ปลอดภัยจากโรคภัยไข้เจ็บ
- 1.6) ประชาชนมีความมั่นคงในอาชีพการงาน
- 1.7) ประชาชนมีหน้าที่การงานเหมาะสมกับศักยภาพของตนเอง
- 1.8) ประชาชนมีหน้าที่การงานที่มั่นคงเป็นที่ภาคภูมิใจของวงศ์ตระกูลและท้องถิ่น
- 1.9) ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างมั่นคง
- 1.10) ประชาชนประกอบอาชีพที่ไม่ผิดกฎหมาย ไม่ผิดศีลธรรมและไม่ทำลายอนาคตของท้องถิ่น

2) ด้านสังคม

- 2.1) ชาวบ้าน หมายถึง ประชาชนที่เกิดแก่เจ็บตาย หรือบุคคลที่เข้ามาอาศัยหรือเข้ามาประกอบธุรกิจการงานในท้องถิ่น และมีส่วนร่วมที่ดีในการสร้างสรรค์ชุมชน
- 2.2) มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ต้องการให้ชุมชนเป็นเขตปลอดภัยชุมชนปลอดภัยปลอดยาเสพติด และอาชญากรรม เป็นเขตควบคุมความปลอดภัยในการจราจรทั้งทางบกและทางน้ำ ประชาชนได้รับหลักประกันความปลอดภัย ทั้งในเคหะสถานส่วนตัวและในพื้นที่สาธารณะ
- 2.3) ชาวบ้านมีความรู้และการศึกษา มีความเข้าใจในประวัติความเป็นมาของท้องถิ่น ได้รับการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน มีความรู้ความเข้าใจ และชำนาญในอาชีพของตน สามารถเข้าใจถึงปัญหาและผลกระทบที่จะเกิดต่อชุมชน ทั้งจากปัจจัยภายในและภายนอกชุมชน
- 2.4) ชาวบ้านมีจิตสำนึกที่ดีต่อท้องถิ่น มีส่วนร่วมสร้างสรรค์ชุมชนให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ เพื่อเป็นมรดกที่มีค่าต่อลูกหลานในอนาคต มีความเสียสละผลประโยชน์ส่วนตัวในระยะสั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมในระยะยาว มีส่วนร่วมสร้างกฎระเบียบ กติกาของท้องถิ่น และใช้ปฏิบัติภายในชุมชนร่วมกัน เพื่อให้ท้องถิ่นโดยรวมบังเกิดความสงบสุขทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ชาวบ้านมีความเอื้ออาทรต่อผู้คนที่อยู่ร่วมกันในชุมชน
- 2.5) ชาวบ้านมีวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงาม มีส่วนร่วมในการรักษา และฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีที่มีคุณค่าของชุมชน มีการปลูกฝังจิตสำนึกให้เยาวชนเข้าใจและเห็นคุณค่าของ

วัฒนธรรมประเพณีที่ฝังงอกของท้องถิ่น มีความรู้ความเข้าใจและรู้จักแยกแยะ ถึงจุดดีและจุดเสียของวัฒนธรรมจากภายนอกที่หลั่งไหลเข้าสู่ชุมชน

3) ด้านสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ของชุมชนกะตะกะรนนั้น มีทั้งภูเขา ป่าไม้ แหล่งน้ำ ที่ราบลุ่ม หมู่บ้าน ย่านธุรกิจการค้า สันทนาการชายหาด โขดหิน เกาะแก่งและทะเล ดังนั้นจึงควรมีการจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติให้ใช้ได้อย่างยั่งยืนดังนี้

3.1) ประชาชนมีความตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์แบบทั้งป่าเขา ป่าชายเลน สันทนาการ ชายหาดและท้องทะเลอันเป็นสมบัติที่มีค่าของชุมชน ซึ่งธรรมชาติสร้างสรรค์มาให้โดยไม่ต้องลงทุน เพียงแต่ร่วมกันดูแลรักษาให้มีความสมบูรณ์และยั่งยืนตลอดไป

3.2) ประชาชนมีส่วนร่วมในการรักษาความสมดุลย์ ระหว่างการเติบโตของชุมชนกับการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้อยู่ในชุมชน

3.3) ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหามลภาวะ ที่มีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อมและต่อความเป็นอยู่ของผู้อยู่ในชุมชน

3.4) สิ่งปลูกสร้างที่เกิดขึ้นใหม่จะต้องเพิ่มความมีคุณค่าให้แก่ชุมชน ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต โดยเน้นถึงความสวยงาม ความมีเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ความกลมกลืนกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้สิ่งปลูกสร้างดังกล่าวรวมถึงส่วนที่สร้างขึ้นโดยองค์กรบริหารท้องถิ่น ส่วนของผู้ประกอบการธุรกิจและส่วนที่อยู่อาศัยของประชาชน

4) ด้านการบริหารจัดการ ท้องถิ่นต้องมีระบบการบริหารจัดการที่ดี

4.1) ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนโดยระบบใต้อาณัติ

4.2) มีฐานข้อมูลที่มีความถูกต้องเป็นจริงและทันต่อเหตุการณ์

4.3) มีกฎกติกาและระเบียบปฏิบัติที่มีความชัดเจน และทันต่อสถานการณ์ที่

เปลี่ยนแปลง

4.4) ให้ความเสมอภาคกับผู้คนทุกส่วนของชุมชน

4.5) มีความซื่อสัตย์ โปร่งใส ประชาชนสามารถตรวจสอบได้

4.6) มีแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ได้ศึกษาถึงผลดีผลเสียอย่างถี่ถ้วน ทั้งแผนระยะสั้น (1 ปี) ระยะกลาง (5 ปี) และระยะยาว (มากกว่า 5 ปี)

4.7) มีการพัฒนาองค์กรบริหารและบุคลากร ที่มีส่วนร่วมในการบริหารอย่างต่อเนื่อง

4.8) มีระบบการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ

4.9) มีระบบการจัดเก็บรายได้และการบริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ

4.2.3 แนวทางในการพัฒนาชุมชนกระรอนของกลุ่มไตรภาคี

จากการกรอบแนวคิดในการพัฒนาชุมชนกระรอนของกลุ่มไตรภาคี (องค์การบริหารส่วนตำบลกระรอน ประชุมไตรภาคี ครั้งที่ 1, 2542) ทำให้กลุ่มไตรภาคีสามารถกำหนดแนวทางในการพัฒนาชุมชนกระรอนได้ 3 ด้านดังนี้คือ

1) แนวทางการพัฒนาด้านสังคม ได้แก่

1.1) วางระบบสาธารณูปโภคที่ได้มาตรฐาน และเพียงพอที่จะรองรับการเติบโตของชุมชน

1.2) สร้างตลาดสด

1.3) สร้างโรงพยาบาลชุมชน

1.4) สร้างสถานที่พักผ่อนคนชรา

1.5) จัดตั้งคณะกรรมการท่องเที่ยวหาคะตะกระรอน เพื่อเป็นกลไกในการจัดระเบียบกลุ่มอาชีพต่างๆที่ใช้พื้นที่สาธารณะ

1.6) จัดตั้งตำรวจชุมชน

1.7) จัดตั้งกู้ภัยทางทะเล

1.8) จัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

1.9) จัดตั้งโรงเรียนระดับมาตรฐาน ตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงมัธยม

1.10) จัดตั้งศูนย์การศึกษาและวัฒนธรรมของชุมชนประกอบด้วย

- ศูนย์คอมพิวเตอร์และภาษา

- ศูนย์ฝึกอบรมอาชีพ

- ห้องสมุดประชาชน

1.11) สร้างสวนสาธารณะและสวนสุขภาพของชุมชน

1.12) จัดตั้งชมรมรักษะตะกระรอน เพื่อเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

1.13) จัดตั้งกองทุนรักษะตะกระรอน เพื่อระดมเงินทุนให้แก่ชมรมรักษะตะกระรอน

1.14) จัดตั้งบริษัทรักษะตะกระรอน เพื่อสร้างรายได้ให้แก่กองทุนรักษะตะกระรอน

1.15) นำเสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขให้แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบ

- ปัญหาต่างค้ำวที่ประกอบอาชีพอย่างผิดกฎหมาย

- ปัญหาที่เกิดจากผลกระทบของธุรกิจการท่องเที่ยวต่อผู้คนในชุมชน

- ปัญหาโสเภณีและแรงงานเด็ก

- ปัญหายาเสพติดและโรคเอดส์

- การรณรงค์การวางแผนครอบครัว

2) แนวทางพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

2.1) วางผังเมืองรวมของกะตะกะรน แบ่งเขตพื้นที่(Zoning) เพื่อเป็นเขตอนุรักษ์ เขตการค้า เขตที่อยู่อาศัย สวนสาธารณะ ฯลฯ อย่างชัดเจน เพื่อความสะดวกในการพัฒนาเมืองให้น่าอยู่ในอนาคต

2.2) กำหนดเขตพื้นที่อนุรักษ์ทั้งป่าสงวน ป่าชุมชน ป่าชายเลน สันทราย แนวปะการังและแนวดวงตาคาหะตะกะรน

2.3) กำหนดพื้นที่ตัวอย่างในการพัฒนาเชิงคุณภาพให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ดีในทุกๆ ด้าน ปีละ 1 พื้นที่เป็นอย่างน้อย

2.4) สร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนกะรนให้รองรับปัญหาได้ทั้งปัจจุบันและในอนาคต

2.5) ตั้งศูนย์การศึกษาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่บริเวณป่าชายเลนปากบาง

2.6) สร้างปะการังเทียมบริเวณอ่าวกะตะกะรน

2.7) จัดตั้งหน่วยงานดูแลแก้ไขและรับผิดชอบงานด้านสิ่งแวดล้อม เช่น สวนสาธารณะ ขยะและน้ำเสีย

2.8) จัดตั้งหน่วยงานดูแลแก้ไขและรับผิดชอบการปลูกสร้างอาคาร การปรับพื้นที่ภูเขาและการถมที่ลุ่ม

2.9) จัดตั้งหน่วยงานดูแลแก้ไขและรับผิดชอบปัญหาหมอกควันทางเสียง และทางสายตา

2.10) กำหนดให้การทำประมงในพื้นที่กะตะกะรน ต้องปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัด

3) แนวทางพัฒนาด้านการบริหารจัดการ มีดังนี้

3.1) สร้างกระบวนการพัฒนาชุมชนโดยระบบไตรภาคี

3.2) สร้างฐานข้อมูลทั้งระบบของชุมชน

3.3) พัฒนาและฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ของเทศบาลให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพในการทำงานสูงสุด

3.4) ปรับปรุงอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ของเทศบาลให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อการใช้งาน

3.5) ปรับปรุงเทศบัญญัติให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

3.6) กำหนดกรอบ กฎ ระเบียบและวิธีปฏิบัติของเทศบาลผู้จัดที่เกี่ยวข้องในการปลูกสร้างอาคาร รวมทั้งการปรับพื้นที่ภูเขาและการถมที่ลุ่มให้สอดคล้องกับกฎหมายในเรื่องนั้นๆ

3.7) กำหนดกรอบ กฎ ระเบียบและวิธีปฏิบัติของเทศบาลผู้จัดในการดำเนินกิจกรรมในพื้นที่สาธารณะ เช่น ถนน สันทนาการ ชายหาด และชายฝั่งทะเล เฉพาะที่เทศบาลสามารถเข้าไปเกี่ยวข้องได้

3.8) กำหนดกรอบ กฎ ระเบียบและวิธีปฏิบัติของเทศบาลผู้จัดที่เกี่ยวข้องในการประกอบธุรกิจทุกประเภทในพื้นที่ชุมชนกะรน

3.9) ประสานงานกับเจ้าพนักงานจราจรจังหวัดภูเก็ตในการกำหนดกรอบ กฎ ระเบียบและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจราจรทั้งระบบ

3.10) กำหนดกฎ ระเบียบ และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับกิจกรรมที่ก่อให้เกิดมลภาวะทางเสียงและสายตา ที่อยู่ในขอบเขตความรับผิดชอบของเทศบาล

4.2.4 บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มไตรภาคีในชุมชนกะรน โดยศึกษาจากบทบาทและหน้าที่ขององค์กรในกลุ่มไตรภาคีที่มาจากการสัมภาษณ์ผู้นำกลุ่มไตรภาคีทุกๆ องค์กร

จากกรอบแนวคิดและแนวทางในการพัฒนาชุมชนกะรน ทำให้การดำเนินงานต้องประสบกับปัญหาและอุปสรรคต่างๆมากมาย อันเนื่องมาจากความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาชุมชนกะรนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และบรรลุตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ ดังนั้นสมาชิกกลุ่มไตรภาคีจึงต้องให้ความสำคัญกับบทบาทและทำหน้าที่ของตนที่มีต่อกลุ่มไตรภาคีให้ดีที่สุด โดยแบ่งเป็น 3 องค์กรคือ

1) เทศบาลตำบลกะรน

บทบาทและหน้าที่ของเทศบาลตำบลกะรนต่อกลุ่มไตรภาคี จากการสัมภาษณ์ ปลัดเทศบาลตำบลกะรน (คุณรัชชัย ทองมั่ง) ทำให้ทราบว่า เทศบาลตำบลกะรนเป็นเสมือนเลขานุการของกลุ่มไตรภาคี คือเป็นผู้ดำเนินการสำหรับเรื่องทั้งหมดที่จะเข้าประชุม โดยแบ่งเป็น 2 รูปแบบคือ

1.1) รูปแบบที่เป็นทางการ หมายถึง การจัดประชุมใหญ่สามัญประจำปีของกลุ่มไตรภาคีโดยตรงจะจัดขึ้นทุกปีๆ ละ 2 ครั้ง

1.2) รูปแบบที่ไม่เป็นทางการ การประชุมรูปแบบนี้จะจัดขึ้นในกรณีที่มีข้อจำกัดเรื่องเวลาเข้ามาเกี่ยวข้อง หมายถึง การประชุมที่จัดขึ้นโดยมิได้มีกำหนดไว้ในแผนการประชุมสามัญประจำปี จัดขึ้นตามเหตุการณ์ปัจจุบันนั้นๆ โดยในการประชุมแต่ละครั้งจะมีการเชิญครบทั้ง 3 องค์กรเหมือนการประชุมที่เป็นทางการ แต่องค์ประชุมที่เข้าร่วมการประชุมจะมีไม่มากเท่ากับการประชุมสามัญประจำปี เนื่องจากจากข้อกำหนดการที่เร่งด่วน ทำให้บางท่านติดภารกิจไม่สามารถมาเข้าร่วมประชุมได้ แต่ละองค์กรก็จะส่งตัวแทนมารับเรื่อง เพื่อนำนโยบายจากที่ประชุม

ไปขยายความภายในองค์กรของตนต่อไป ยกตัวอย่างเช่น ในประเพณีสงกรานต์แต่เดิมไม่เคยตั้งพระพุทธรูปหิ้งค์จำลองไว้หน้าเทศบาล แต่ปีนี้ต้องการตั้งพระพุทธรูปหิ้งค์จำลองไว้หน้าเทศบาล เพื่อให้ประชาชนได้กราบสักการะและสรงน้ำเพื่อความเป็นสิริมงคล จึงจำเป็นต้องหล่อองค์พระพุทธรูปหิ้งค์จำลองขึ้น โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมทำให้เกิดร่วมแรงร่วมใจกันของทุกฝ่ายในชุมชน ซึ่งในกรณีนี้มีระยะเวลาเป็นตัวกำหนด คือ ต้องหล่อให้แล้วเสร็จทันตามกำหนดวันสงกรานต์ที่จะมีขึ้นในระหว่างวันที่ 12 – 15 เมษายน ดังนั้นจึงต้องเร่งให้มีการจัดการประชุมกันขึ้น เพื่อวางแผนการดำเนินงานและกำหนดวันที่จะหล่อองค์พระพุทธรูปหิ้งค์ เมื่อหล่อเสร็จแล้วก็จะอัญเชิญให้สับเปลี่ยนหมุนเวียนที่ประดิษฐานของพระพุทธรูปหิ้งค์สับเปลี่ยนกันไประหว่างวัดกะตะและวัดกะรน ทำให้ประชาชนรู้กันว่าถ้าปีนี้ประดิษฐานที่วัดกะตะ ปีหน้าศูนย์กลางของงานประเพณีสงกรานต์ต้องอยู่ที่วัดกะรนแน่นอน เนื่องจากในพื้นที่มีอยู่เพียง 2 วัดเท่านั้น ดังนั้นการจัดการประชุมแบบไม่เป็นทางการ จึงสามารถหาข้อสรุปได้ทันเหตุการณ์ที่ต้องการการดำเนินงานอย่างเร่งด่วน เพื่อความสะดวกรวดเร็ว

2) คณะที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิของกลุ่มไตรภาคี

บทบาทและหน้าที่ของคณะที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิต่อกลุ่มไตรภาคี จากการสัมภาษณ์ตัวแทนคณะที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ (คุณสมชาย ศิลปานนท์) ทำให้ทราบว่า เหตุผลหลักในการแต่งตั้งคณะที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นมาด้วยกัน 2 ประการคือ

2.1) ต้องการคนที่มีความรู้ความสามารถหรือมีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาเข้ามาทำประโยชน์ให้แก่ชุมชนกะรน เพื่อให้เกิดมุมมองที่มีความหลากหลาย มองเห็นประโยชน์และปัญหาในแต่ละด้าน ได้อย่างชัดเจน ส่งผลต่อการวางแผนงานและการกำหนดแนวทางการพัฒนาให้เป็นไปได้ในทิศทางที่ถูกต้องและเหมาะสมหรือมีความสมบูรณ์มากที่สุด

2.2) คณะที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่จะไม่ใช่คนในชุมชน เป็นคนนอกชุมชนที่มาจากที่อื่นๆ เพราะคนเหล่านี้จะมีประสบการณ์มากและมีมุมมองที่กว้างไกลกว่าคนในชุมชน แต่เนื่องจากเป็นคนที่มาจากนอกชุมชน เราจึงต้องการคนที่มีศักยภาพในการทำงานเพื่อชุมชนกะรนอย่างแท้จริง และสามารถเป็นตัวแทนของชาวบ้านที่ชาวบ้านให้การยอมรับได้ สามารถเข้าใจความต้องการของชุมชนได้อย่างถ่องแท้ สอดคล้องกับรายงานการประชุมกลุ่มไตรภาคีครั้งที่ 1 หัวข้อปัญหาเชิงโครงสร้างในการพัฒนาชุมชนของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่กล่าวว่า การทำงานให้กับส่วนรวมเป็นเรื่องของการเสียสละ ทั้งเวลาส่วนตัวและความรู้ความสามารถ โดยไม่ได้ผลประโยชน์ใดๆ เป็นการตอบแทน จึงเป็นความยากลำบากที่จะหาผู้เชี่ยวชาญที่มีทั้งเวลาและความตั้งใจจริงเข้ามาทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาให้กับกลุ่มไตรภาคี นอกเสียจากต้องแสวงหาผู้เชี่ยวชาญที่มีความพร้อมที่จะเสียสละเพื่อส่วนรวม

ยกตัวอย่างเช่น อาจารย์ปรัชญา อภรณ์ เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวางแผน ออกแบบ เป็นอาจารย์สอนมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต และทำโครงการฟ้าบาดติก ทำให้กลุ่มไตรภาคี พิจารณาถึงเห็นแล้วว่า เป็นผู้มีความรู้ความสามารถหลากหลายด้าน จึงเรียนเชิญมาเพื่อแต่งตั้งให้ เป็นที่ปรึกษาของกลุ่มไตรภาคี เมื่อการวางผังเมืองของเทศบาลตำบลกะรนประสบปัญหา ต้องการ การปรับเปลี่ยนเพื่อให้ตรงกับความต้องการของชุมชน เราก็จะขอความอนุเคราะห์ไปยังอาจารย์ ปรัชญา อภรณ์ เพื่อปรับแต่งให้เกิดความสมบูรณ์ในการวางผังเมืองมากที่สุด ทำเช่นนั้นจนกระทั่ง ปรึกษาของกลุ่มไตรภาคีมีผู้มีความรู้ความสามารถครอบคลุมในสาขาวิชาที่ใช้ในการบริหารจัดการ ชุมชน ทำให้คณะที่ปรึกษาของกลุ่มไตรภาคีเป็นคณะที่สามารถให้คำปรึกษาที่ครอบคลุมทั่วถึง เกือบทุกด้าน หรือในด้านที่ไม่มีผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำปรึกษาก็จะติดต่อผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้าน นั้นๆ มาช่วยในกรณีพิเศษเป็นงานๆ ไป เพื่อให้งานออกมามีความสมบูรณ์มากที่สุด เนื่องจากการ วางแผนดำเนินงานและการพัฒนาเป็นงานที่ส่งผลในระยะยาว เป็นการวางแผนล่วงหน้าในระยะ 3 ปี 5 ปี หรือ 10 ปี ถึงจะส่งผล หรือเป็นใน โครงสร้างก็จะรื้อถอนลำบาก จึงจำเป็นต้องมีการวางแผน ให้รอบคอบรัดกุม เพื่อให้เกิดปัญหาข้อผิดพลาดที่จะตามมาในอนาคตให้น้อยที่สุด ดังนั้นบทบาท และหน้าที่ของคณะที่ปรึกษาของกลุ่มไตรภาคีจึงมีดังนี้คือ

2.2.1) เป็นศูนย์กลางของการระดมความคิดในการกำหนดแนวทางการพัฒนา หรือแก้ไขปัญหาสำคัญของชุมชน บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของชุมชน

2.2.2) มีหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเสนอแนะแนวทางการพัฒนา และแนวทางแก้ไขปัญหาสำคัญของชุมชนสู่กระบวนการบริหารของกลุ่มไตรภาคี

2.2.3) ให้คำแนะนำในข้อปฏิบัติ ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

2.2.4) ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะและความรู้ทั่วไป

ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางและเป้าหมายในการพัฒนาชุมชน ตามแผนปฏิบัติงานของ เทศบาลตำบลกะรนที่ระบุไว้ดังนี้คือ

1. ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนา
2. จัดทำผังเมืองและจำแนกพื้นที่เป็นเขตธุรกิจ เขตที่อยู่อาศัย เขตอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ
3. ออกเทศบัญญัติให้สอดคล้องกับการพัฒนาเมือง
4. ออกแบบเมืองและสาธารณูปโภคทั้งหมด
5. จัดระบบควบคุมดูแลอย่างมีประสิทธิภาพ
6. ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการพัฒนาเมืองตาม

เป้าหมายที่วางไว้คือ

- 6.1 เป็นเมืองที่มีความร่มรื่นด้วยต้นไม้
- 6.2 เป็นเมืองที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
- 6.3 เป็นเมืองที่มีความสะอาด
- 6.4 เป็นเมืองที่มีทัศนียภาพสวยงาม
- 6.5 เป็นเมืองที่มีระบบสาธารณูปโภคครบถ้วนได้มาตรฐานและมีคุณภาพ

3) ชมรมรักบี้กะตะกะรน

3.1) บทบาทของชมรมรักบี้กะตะกะรนที่มีต่อกลุ่มไตรภาคี

จากการสัมภาษณ์ผู้จัดการชมรมรักบี้กะตะกะรน (คุณจิระศักดิ์ ธนกิติธรรม) ทำให้ทราบว่า ชมรมรักบี้กะตะกะรนทำหน้าที่เป็นหนึ่งในสามเสียงของกลุ่มไตรภาคี เพื่อสรุปความเห็นชอบ โดยมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทุกเรื่องที่ยื่นเสนอในที่ประชุมกลุ่มไตรภาคี และให้ความร่วมมือแก่กลุ่มไตรภาคีตามที่ร้องขอตามความสามารถที่ชมรมรักบี้กะตะกะรนจะเอื้อได้ เช่น เมื่อมีการจัดกิจกรรมขึ้นบริเวณชายหาด โดยต้องใช้พื้นที่บริเวณชายหาด จะทำให้มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจเสียหายได้ของกลุ่มร่วมในบริเวณที่จัดกิจกรรม ทางชมรมรักบี้กะตะกะรนจึงต้องหาทางแก้ปัญหา โดยการจัดเงินชดเชยที่สูญเสียไปในการประกอบอาชีพของวันนั้นๆ ให้แก่กลุ่มร่วมตามสมควร เนื่องจากชมรมรักบี้กะตะกะรนมีสมาชิกเป็นกลุ่มอาชีพต่างๆ ประกอบด้วยกันทั้งหมด 9 อาชีพ

โดยหนึ่งใน 9 อาชีพนั้นเป็นกลุ่มโรงแรม ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวที่มีการจัดตั้งขึ้นเป็นชมรมธุรกิจ โรงแรมหาดกะตะ – กระรน เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2542 ซึ่งชมรมธุรกิจ โรงแรมหาดกะตะ – กระรน เป็นชมรมที่ทำให้เกิดความเข้มแข็งของชมรมรักบี้กะตะกะรน โดยทำหน้าที่เป็นประชาสัมพันธ์และเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มอาชีพอีก 8 กลุ่มที่อยู่ในชมรมรักบี้กะตะกะรน ประกอบกับมีระบบการบริหารจัดการที่ดี ทำให้เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2546 ได้เปลี่ยนเป็นสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจ โรงแรมหาดกะตะกะรน ซึ่งถือได้ว่าเป็นกลุ่มที่ใหญ่ที่สุดในชมรมรักบี้กะตะกะรน เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีรายได้มากที่สุดและเป็นกลุ่มที่ให้เงินบริจาคแก่ชมรมรักบี้กะตะกะรน เพื่อสนับสนุนโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นโดยกลุ่มไตรภาคีมากที่สุดเช่นกัน

ซึ่งชมรมรักบี้กะตะกะรนได้งบประมาณสนับสนุนส่วนใหญ่จากการบริจาคของแต่ละกลุ่มอาชีพ โดยแล้วแต่ความสมัครใจ หรือแล้วแต่จะตกลงกันในแต่ละกลุ่มอาชีพของตนเอง เช่น กลุ่มเรือเร็วมีสมาชิกทั้งหมด 50 คน และตกลงกันในกลุ่มว่าจะบริจาคเงินให้แก่ชมรมรักบี้กะตะกะรนในปีนี้จำนวน 10,000 บาท เป็นอันว่าหารเฉลี่ย 50 คน ตกจ่ายคนละก็บาทก็จ่ายกันตามนั้น โดยเหตุผลที่บริจาคคือ ทุกโครงการหรือกิจกรรมที่เกิดขึ้นในชุมชนล้วนแต่เป็นสิ่งที่ทำให้ชุมชนพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นทั้งสิ้น และทุกคนในชุมชนต้องพึ่งพาอาศัยสภาพแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่น เพื่อประกอบอาชีพหาเลี้ยงตนเองและครอบครัวต่อไป ทุกคนในชุมชนจึงพร้อมที่จะบริจาคเงินสนับสนุนโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่นำความเจริญเข้ามาสู่ชุมชนอย่างเต็มที่ แต่เงินบริจาคส่วนนี้ก็ได้ไม่ครบทุกกลุ่มอาชีพ ยังคงมีบางกลุ่มอาชีพที่ไม่ยอมเสียผลประโยชน์นี้ แต่ก็เป็นเพียงส่วนเล็กๆ ในชุมชน และในส่วนของเหตุการณ์คลื่นยักษ์ Tsunami ซัดถล่มภาคใต้ มิได้ช่วยในเรื่องของงบประมาณ แต่ช่วยในเรื่องของกำลังคนแรงงานในการช่วยเหลือมากกว่า

3.2) บทบาทของแต่ละกลุ่มอาชีพในชมรมรักษั้กะตะกระน แบ่งเป็น 9 อาชีพคือ

3.2.1) กลุ่มเรือเร็ว บทบาทและหน้าที่ของกลุ่มเรือเร็วในชมรมรักษั้กะตะกระน นั้น จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่ม (นายสาธิต นุญยวงศ์) ทำให้ทราบว่า ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อปฏิบัติที่มีระบุไว้ในใบคำร้องการขอสมัครเป็นสมาชิกอย่างชัดเจนทุกประการ โดยก่อนการสมัครจะต้องอ่านรายละเอียดให้เข้าใจทุกข้อเรียบร้อยก่อนการยื่นคำร้อง และในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวทุกครั้งต้องปฏิบัติตามข้อปฏิบัติที่ระบุไว้อย่างชัดเจนในใบคำร้องทุกครั้ง การเข้าร่วมชมรมรักษั้กะตะกระนนั้นจะได้รับความเป็นธรรมแก่ทั้งสองฝ่ายคือ จะรับรองงานและรายได้ที่เพิ่มขึ้นของสมาชิกชมรมฯ คือ สมาชิกสามารถมั่นใจได้ว่าจะมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากมีการควบคุมจำนวนสมาชิกไม่ให้มีมากเกินไปเกินความต้องการของนักท่องเที่ยว จะมีการแบ่งกระจายสมาชิกไปประจำตามจุดต่างๆ จุดใดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวมากก็จะจัดให้มีสมาชิกที่ประจำจุดนั้นมากตามเช่นกัน และมีการกำหนดอัตราค่าโดยสารเพื่อป้องกันนักท่องเที่ยวจากการฉวยโอกาสขึ้นอัตราค่าโดยสารที่ไม่เป็นธรรม หรือป้องกันจากการได้รับการบริการที่ไม่สุภาพ ส่วนขอบเขตในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวจะอยู่บริเวณชายหาดกระนทั่วไป โดยคิดอัตราค่าบริการตามระยะทางที่ไป ตามแต่สมาชิกชมรมฯ จะตกลงกันกับนักท่องเที่ยว การเป็นสมาชิกชมรมรักษั้กะตะกระนนั้นจะต้องช่วยงานส่วนรวมของชุมชนด้วย และการประชุมของชมรมฯ จะจัดขึ้นเป็นครั้งคราว สมาชิกต้องต้องเข้าร่วมการประชุมทุกครั้ง ซึ่งจะแจ้งโดยการทำหนังสือเชิญประชุมมา

นอกจากนี้ชมรมรักษั้กะตะกระนได้ให้ความคุ้มครองดูแลโดยสนับสนุนให้การจัดกิจกรรมหรือโครงการภายในชุมชนที่มีความต้องการใช้บริการพาหนะทางทะเล แทนที่จะมีการเช่าเรือจากนอกพื้นที่เพื่อเข้ามาอำนวยความสะดวก ก็จะผลักดันให้ใช้บริการของกลุ่มเรือหางยาวเจ็ทสกี หรือเรือเร็วที่เป็นสมาชิกของชมรมรักษั้กะตะกระนแทน เพื่อช่วยหาช่องทางเพิ่มรายได้ให้กับสมาชิกชมรมฯ ด้วย

ส่วนหน้าที่ในชมรมรักษั้กะตะกระนก็จะทำหน้าที่เป็นหน่วยรักษาความปลอดภัยทางทะเล ดูแลความสงบเรียบร้อยบริเวณชายฝั่ง ลดการเกิดอุบัติเหตุหรือเรื่องที่ไม่คาดคิด

ทางทะเลได้อีกทาง สำหรับประธานกลุ่มเรือเรื่อนั้นจะมีวาระการทำงานที่ไม่กำหนด สามารถดำรงตำแหน่งไปได้เรื่อยๆ จนกว่าสมาชิกในกลุ่มจะเห็นสมควรให้มีการเลือกตั้งใหม่

3.2.2) กลุ่มเจ็ดสกลี บทบาทและหน้าที่ของกลุ่มเจ็ดสกลีในชมรมรักษะตะกะรณ นั้น จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่ม (นายจิราวุธ วีระการ) ทำให้ทราบว่า ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อปฏิบัติที่มีระบุไว้ในใบคำร้อง การขอสมัครเป็นสมาชิกอย่างชัดเจนทุกประการ โดยก่อนการสมัครจะต้องอ่านรายละเอียดให้เข้าใจทุกข้อเรียบร้อยก่อนการยื่นคำร้อง จึงแจ้งความประสงค์ไปยังประธานชมรมฯ ว่าต้องการเป็นสมาชิกกลุ่ม และต้องเป็นคนที่มีความรู้ในเขตเทศบาลตำบลกะรณ พร้อมเอกสารสำเนาทะเบียนบ้านและบัตรประชาชน มีขอบเขตพื้นที่การให้บริการที่หาคะตะน้อย หาคะตะ หาดกะรณ และหาดกะรณน้อย โดยมีการกำหนดอัตราค่าบริการขั้นต่ำ 1,200 – 1,500 บาทต่อครึ่งชั่วโมง และมีเกณฑ์การกระจายลูกค้าให้ทั่วถึงโดยมีการแบ่งพื้นที่การให้บริการกระจายไปแต่ละจุดทั่วบริเวณชายหาด โดยความหนาแน่นของจุดบริการขึ้นอยู่กับจำนวนนักท่องเที่ยว เพราะการทำเช่นนี้จะเป็นการกระจายและเพิ่มรายได้ให้แก่สมาชิกชมรมฯ ได้อย่างทั่วถึง

นอกจากนี้ ชมรมฯ ยังให้การคุ้มครองดูแลโดยการเสนอขออนุญาตต่อทะเบียนเรือเจ็ดสกลีให้ถูกต้องตามที่กรมเจ้าท่ากำหนด ให้ความรู้เพื่อการประกอบอาชีพ ทำให้มีความรักความสามัคคีเกิดขึ้นในกลุ่ม ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ไม่เกิดการเอารัดเอาเปรียบและได้รับความเสมอภาคเท่าเทียมกันในกลุ่ม มีการให้คำแนะนำปรึกษาและชี้แนวทางในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ทำให้มีกฎระเบียบแบบแผนในการทำงาน

ส่วนหน้าที่ในชมรมรักษะตะกะรณนั้น ก็จะทำหน้าที่เป็นหน่วยรักษาความปลอดภัยทางทะเลให้แก่นักท่องเที่ยว ในกรณีที่เกิดพลัดตกจากกระดานโต้คลื่น คนจมน้ำ หรืออุบัติเหตุต่างๆ ทางทะเล เป็นต้น และต้องให้ความร่วมมือเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อคำร้องขอของกลุ่มไตรภาคี หรือการเข้าร่วมประชุมทุกครั้งที่มีการจัดการประชุมกลุ่มเกิดขึ้น เรื่องที่ประชุมส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับการตั้งกฎระเบียบที่ใช้ร่วมกันภายในกลุ่ม หรือเรื่องที่มีคำสั่งจากมติที่ประชุมผ่านมายังชมรมรักษะตะกะรณ เช่น เมื่อมีการจัดกิจกรรมแข่งขันกระดานโต้คลื่นกะตะกะรณ ในเดือนกันยายน 2547 กลุ่มเจ็ดสกลีจะได้รับมอบหมายให้ดูแลรักษาความปลอดภัยทางน้ำแก่ผู้เข้าแข่งขันกระดานโต้คลื่น เป็นต้น และในการประชุมนั้นยังรวมถึงการเลือกตั้งประธานกลุ่มเจ็ดสกลีที่จะมีขึ้น 2 ปีครั้งอีกด้วย

3.2.3) กลุ่มเรือหางยาว บทบาทและหน้าที่ของกลุ่มเรือหางยาวในชมรมรักษะตะกะรณนั้น จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่ม (นายประดิษฐ์ ธรรมวัฒน์) ทำให้ทราบว่า ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อปฏิบัติที่มีระบุไว้ในใบคำร้องการขอสมัครเป็นสมาชิก โดยก่อนการสมัครจะต้อง

อ่านรายละเอียดให้เข้าใจทุกข้อเรียบร้อยแล้วก่อนการยื่นคำร้อง ซึ่งจะเสียค่าธรรมเนียมเป็นสมาชิกหรือการต่ออายุสัญญา 200 บาททุกปี และในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวทุกครั้งต้องปฏิบัติตามข้อปฏิบัติที่ระบุไว้อย่างชัดเจนในใบคำร้อง การเข้าร่วมชมรมรักษะกะตะกะรนนั้นจะได้รับความเป็นธรรมแก่ทั้งสองฝ่ายคือ จะรับรองงานและรายได้ที่เพิ่มมากขึ้นของสมาชิกชมรมฯ คือ สมาชิกสามารถมั่นใจได้ว่าจะมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากมีการควบคุมจำนวนสมาชิกไม่ให้มีมากเกินไปเกินความต้องการของนักท่องเที่ยว ทำให้ปัจจุบันกลุ่มเรือหางยาวมีสมาชิกทั้งหมด 38 ลำ และจะมีการแบ่งกระจายสมาชิกไปประจำตามจุดต่างๆ จุดใดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวมากก็จะจัดให้มีสมาชิกที่ประจำจุดนั้นมากตามเช่นกัน และมีการกำหนดอัตราค่าโดยสารเพื่อป้องกันนักท่องเที่ยวจากการฉวยโอกาสขึ้นอัตราค่าโดยสารที่ไม่เป็นธรรม หรือป้องกันจากการได้รับการบริการที่ไม่สุภาพ เนื่องจากผู้ที่เข้าร่วมการเป็นสมาชิกชมรมฯ ต้องได้รับการรับรองแล้วว่าไม่คิดสิ่งเสพติด ไม่ค้าของผิดกฎหมาย ถ้าสมาชิกในกลุ่มทำผิดครั้งแรกจะเรียกมาตักเตือน ถ้ายังไม่ปฏิบัติตามจะมีโทษไล่ออกจากการเป็นสมาชิกชมรมฯ ทันที จึงเกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่นักท่องเที่ยว ทำให้ที่ผ่านมากลุ่มเรือหางยาวไม่เคยมีปัญหาเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวเลย ส่วนขอบเขตในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวจะเริ่มจากกะรนได้ยังจุดต่างๆ คือ หาดฟรีด้อม เกาะเฮ เกาะราชา หรือรอบเกาะภูเก็ต โดยคิดอัตราค่าบริการตามระยะทางที่ไป เช่น ไปหาดฟรีด้อมทั้งไปและกลับ 2,800 บาทต่อเที่ยว ไปเกาะเฮ 5,000 บาทต่อเที่ยว(มีน้ำดื่มบริการ) ในการพานักท่องเที่ยวออกทะเลแต่ละครั้งกำหนดให้มีการบรรทุกได้ไม่เกิน 6 คน การเป็นสมาชิกชมรมรักษะกะตะกะรนนั้นจะต้องช่วยงานส่วนรวมของชุมชนด้วย และต้องเข้าร่วมการประชุมสามัญประจำปีของชมรมฯ ทุกครั้ง โดยจะจัดให้มีขึ้นปีละ 1 ครั้ง ซึ่งจะแจ้งโดยการทำหนังสือเชิญประชุมมา เรื่องที่เข้าประชุมส่วนมากจะเป็นเรื่องเงินกู้ยืมแต่ละปี และเรื่องอื่นๆ ตามโอกาสหรือสถานการณ์นั้นๆ พร้อมให้ความร่วมมือเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อคำร้องขอของกลุ่มไตรภาคีด้วย โดยจะมีคำสั่งจากมติที่ประชุมผ่านมายังชมรมรักษะกะตะกะรน ซึ่งอาจจะได้รับงบประมาณสนับสนุนที่จัดมาจากกลุ่มไตรภาคี หรือแทนที่จะมีการเช่าเรือจากนอกพื้นที่ทางกลุ่มไตรภาคี ก็จะผลัดกันให้ใช้บริการของกลุ่มเรือหางยาว เจ็ทสกี หรือเรือเร็วที่เป็นสมาชิกของชมรมรักษะกะตะกะรนแทน เพื่อช่วยหาช่องทางเพิ่มรายได้ให้กับสมาชิกชมรมฯ ด้วย

นอกจากนี้ ชมรมฯ ยังให้การดูแลโดยการให้กู้ยืมเงินเพื่อการซ่อมเรือ ในอัตราดอกเบี้ยที่ถูกคือ ร้อยละ 10 ต่อปี โดยมาจากเงินที่กลุ่มเรือหางยาวเก็บไว้ในแต่ละปี และให้ความช่วยเหลือตามแต่สถานการณ์นั้นๆ เช่น เมื่อครั้งการเกิดภัยพิบัติคลื่นยักษ์สึนามิ ทางชมรมฯ ก็ได้ติดต่อประสานงานไปยังหน่วยงานต่างๆ เพื่อขอความช่วยเหลือ โดยได้รับการช่วยเหลือจากเทศบาลตำบลกะรน และโรงแรมคลับเมดภูเก็ต

ส่วนหน้าที่ในชมรมรักษั้กะตะกะรณก็จะทำหน้าที่เป็นหน่วยรักษาความปลอดภัยทางทะเล และดูแลรักษานุรักษ์แนวปะการัง จึงเกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย ทำให้กลุ่มเรือหางยาวของชมรมรักษั้กะตะกะรณได้กำหนดให้เป็นแบบอย่างแก่กลุ่มเรือหางยาวในชายหาดบริเวณต่างๆ เช่น หาดป่าตอง หาดราไวย์ เป็นต้น สำหรับประธานกลุ่มเรือหางยาวนั้นจะมีวาระการทำงานปีต่อปี จะมีการเลือกประธานปีละครั้งแต่ส่วนมากก็จะได้คนเดิมมาทำงาน

3.2.4) กลุ่มแม่บ้าน บทบาทและหน้าที่ของกลุ่มแม่บ้านในชมรมรักษั้กะตะกะรณนั้น จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่ม (นางรัชกร ธรรมวัฒน์) ทำให้ทราบว่า ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อปฏิบัติที่มีระบุไว้ในใบคำร้องการขอสมัครเป็นสมาชิกอย่างชัดเจนทุกประการ โดยก่อนการสมัครจะต้องอ่านรายละเอียดให้เข้าใจทุกข้อเรียบร้อยก่อนการยื่นคำร้อง ต้องจ่ายค่าสมาชิกทุกปีๆ ละ 300 บาท และในการช่วยเหลืองานของชุมชน ต้องปฏิบัติตามข้อปฏิบัติที่ระบุไว้อย่างชัดเจนในใบคำร้องทุกครั้งของการทำงาน

เมื่อเป็นสมาชิกชมรมรักษั้กะตะกะรณเรียบร้อยแล้ว ต้องช่วยกันทำงานช่วยเหลือสังคม ต้องมีเวลาให้กับชมรมฯ เพื่อเข้าร่วมกิจกรรม และเข้าร่วมการประชุมชมรมฯ บ้างเพื่อรับรู้ข่าวสารที่เกิดขึ้นภายในชุมชน หรือทราบการบริการของกลุ่มและข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม โดยส่วนใหญ่จะทราบข่าวสารการจัดการประชุมชมรมฯ จากสมาชิกด้วยกันทางโทรศัพท์ สมาชิกชมรมฯ ต้องอำนวยความสะดวกหรือให้ความช่วยเหลือชุมชนตามแต่จะช่วยให้ เช่น ให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในเรื่องของอาหาร ในกรณีที่มีกิจกรรมหรือโครงการใดๆ เกิดขึ้นในชุมชน โดยจะมีงบประมาณค่าอาหารจัดมาให้ ขอบเขตพื้นที่ของการทำงานตั้งแต่หาดกะตะน้อยเป็นต้นไปจนถึงหาดกะรณ

โดยการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของชมรมรักษั้กะตะกะรณนั้น สำหรับกลุ่มแม่บ้านไม่ได้รับผลตอบแทนในเรื่องของรายได้ที่เพิ่มขึ้น แต่ได้ประโยชน์ในเรื่องของการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นภายในชุมชน กล่าวคือทำให้ได้รับรู้ข่าวสารความเคลื่อนไหวของชุมชน สามีมีอาชีพที่มั่นคงมีรายได้ที่เพิ่มมากขึ้น ได้รับความคุ้มครองดูแลด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกัน บุตรธิดามีสถานศึกษาที่มีคุณภาพ ได้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพมีประโยชน์ต่อพัฒนาการของเด็ก ทำให้มีความสามัคคีเกิดขึ้นภายในชุมชน มีเงินสวัสดิการเพื่อครอบครัวของสมาชิกชมรมฯ ที่เสียชีวิต รวมถึงการได้รับการจัดอบรมส่งเสริมการทำอาชีพเสริมเพื่อครอบครัว เช่น มีเงินสนับสนุนการเรียนทำผ้าบาติก การทำดอกไม้ ฯลฯ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากทางเทศบาล

3.2.5) กลุ่มแฝงลอย บทบาทและหน้าที่ของกลุ่มแม่บ้านและเตียงผ้าใบในชมรมรักษั้กะตะกะรณนั้น จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่ม (นางเอี่ยมพร นาวงษ์) ทำให้ทราบว่า ต้องปฏิบัติ

ตามระเบียบข้อปฏิบัติที่มีระบุไว้ในใบคำร้องการขอสมัครเป็นสมาชิกอย่างชัดเจนทุกประการ โดยก่อนการสมัครจะต้องอ่านรายละเอียดให้เข้าใจทุกข้อเรียบร้อยแล้วก่อนการยื่นคำร้อง และติดต่อประธานกลุ่มแลกเปลี่ยนเพื่อทำใบอนุญาตขออนุญาตจำหน่ายอาหาร เมื่อเป็นสมาชิกฯ กลุ่มเรียบร้อยแล้วจะต้องให้ความร่วมมือในกิจกรรมของชมรม ให้นักท่องเที่ยวที่จองห้องพักที่จองไว้ล่วงหน้าดี ส่วนพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นจุดบริการแก่นักท่องเที่ยวคือ หาดกะรนทั้งหมด โดยราคาสินค้าที่จำหน่ายนั้นจะมีมาตรฐานในพื้นที่เป็นตัวกำหนดอยู่แล้ว ส่วนรายได้ของสมาชิกฯ นั้นขึ้นอยู่กับความพึงพอใจในรสชาติอาหารของลูกค้า ชมรมรักษะกะรนจะเข้ามาช่วยเหลือในเรื่องของกรอบการใช้ภาษาอังกฤษขึ้นพื้นฐานสำหรับใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพให้สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ และอบรมการเป็นเจ้าบ้านที่ดี เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจในอสังหาริมทรัพย์และชุมชน โดยหวังให้นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวอีกในโอกาสต่อไป ส่วนในการประชุมของชมรมฯ ทุกครั้ง สมาชิกจะต้องเข้าร่วมประชุมด้วย เพราะการประชุมส่วนใหญ่เป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพแทบทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการนำความรู้หรือสิ่งต่างๆ เข้ามาเพื่อใช้ในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว มารยาทในการต้อนรับแขกผู้มาเยือน ฯลฯ และชมรมรักษะกะรนจะให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกชมรมฯ ตามแต่เหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เดือดร้อน ส่วนประธานกลุ่มแลกเปลี่ยนนั้นจะมาจากมติการลงคะแนนเสียงของสมาชิกภายในกลุ่ม

3.2.6) กลุ่มร่วมและเตียงผ้าใบ บทบาทและหน้าที่ของกลุ่มร่วมและเตียงผ้าใบในชมรมรักษะกะรนนั้น จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่ม (นายสุนันท์ บุญวัฒน์) ทำให้ทราบว่าต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อปฏิบัติที่มีระบุไว้ในใบคำร้องการขอสมัครเป็นสมาชิกอย่างชัดเจนทุกประการ โดยก่อนการสมัครจะต้องอ่านรายละเอียดให้เข้าใจทุกข้อเรียบร้อยแล้วก่อนการยื่นคำร้อง

หน้าที่ของกลุ่มร่วมและเตียงผ้าใบในชมรมรักษะกะรนคือ คอยสอดส่องดูแลทรัพย์สินที่มีค่าของนักท่องเที่ยวให้ปลอดภัยจากพวกมิจฉาชีพบริเวณชายหาด เพราะเนื่องจากส่วนมากเมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางมาพักผ่อนบริเวณชายหาดมักจะนำของมีค่าติดตัวมาด้วยเสมอ เช่น กระเป๋าเงิน กล้องถ่ายรูป เครื่องเล่นเพลง ฯลฯ และเมื่อลงเล่นน้ำก็มักจะทิ้งสิ่งของมีค่าเหล่านี้ไว้บริเวณเตียงผ้าใบที่ได้เช่าไว้แล้ว จึงเป็นช่องทางให้พวกมิจฉาชีพเหล่านี้ฉวยโอกาส ดังนั้นสมาชิกกลุ่มร่วมและเตียงผ้าใบจึงรวมตัวกันเพื่อปกป้องรักษาทรัพย์สินที่มีค่าเหล่านี้ให้แก่นักท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความสบายใจที่จะมาพักผ่อนหย่อนใจบริเวณชายหาด มีการกำหนดตำแหน่งการจัดวางแนวร่วมเพื่อให้เกิดความสวยงามและเป็นระเบียบเรียบร้อยบริเวณชายหาด ซึ่งการกำหนดเช่นนี้จะทำให้กลุ่มร่วมสามารถดูแลทรัพย์สินที่มีค่าของนักท่องเที่ยวได้อย่างทั่วถึงอีกด้วย เพราะการทำเช่นนี้จะสามารถทำให้ได้ลูกค้าประจำ เนื่องจากกลุ่มร่วมและเตียงผ้าใบไม่มีเกณฑ์การแบ่งกระจายลูกค้า รายได้จึงขึ้นอยู่กับความพอใจของลูกค้าที่จะเลือกใช้บริการของ

สมาชิกกลุ่มร่วมนานไทม์มากกว่ากัน ดังนั้นการทำให้ลูกค้าประทับใจในบริการของตนได้มากเท่าใดก็จะทำให้มีลูกค้าประจำเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น

แต่ไม่ว่าจะเกิดปัญหาอย่างไรในการประกอบอาชีพ ชมรมรักษะตะกะระนนก็ยินดีเข้ามาให้การช่วยเหลือและแก้ปัญหาให้แก่สมาชิกชมรมฯ ทุกครั้ง ตามที่ร้องเรียน ไปและให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกันทุกคน สำหรับการประชุมชมรมฯ นั้นสมาชิกจำเป็นต้องเข้าประชุมทุกครั้ง เพราะการประชุมจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเป็นส่วนใหญ่ เพื่อให้มีมาตรฐานในการบริการ และทุกครั้งจะมีจดหมายเชิญประชุมมาจากทางเทศบาล ส่วนประธานกลุ่มร่วมและเตียงผ้าใบนั้นจะมีวาระการทำงาน 3 ปี จากนั้นจึงเลือกตั้งกันใหม่แต่ส่วนใหญ่ก็จะได้นักเดิมเข้ามาบริหารอยู่ดี

3.2.7) กลุ่มหมอนวดชายหาด บทบาทและหน้าที่ของกลุ่มหมอนวดในชมรมรักษะตะกะระนนนั้น จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่ม (นางสมใจ จันทร์เลิศ และนางศรีวรรณ ชีกพุฒษา) ทำให้ทราบว่า ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อปฏิบัติที่มีระบุไว้ในใบคำร้องการขอสมัครเป็นสมาชิกอย่างชัดเจนทุกประการ โดยก่อนการสมัครจะต้องอ่านรายละเอียดให้เข้าใจทุกข้อเรียบร้อยก่อนการยื่นคำร้อง ในการขอสมัครเป็นสมาชิคนั้น ผู้สมัครต้องเขียนใบคำร้องการขอสมัครเป็นสมาชิก ทางกลุ่มหัวหน้าจุดก็จะจัดประชุมกันว่าตกลงจะรับเพิ่มหรือไม่ ถ้าจำนวนหมอนวดมีเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวแล้วก็ไม่สามารถรับเพิ่มได้ แต่หากต้องการเพิ่มก็ต้องเสนอต่อนายกเทศมนตรี และแจ้งชื่อให้สมาชิกทุกคนทราบว่าบุคคลท่านนี้ได้รับการพิจารณาเข้าเป็นสมาชิกในกลุ่มเรียบร้อยแล้ว ซึ่งจะมีการเก็บเงินบำรุงกลุ่มทุกปีๆ ละ 500 บาทต่อคน สมาชิกชมรมฯ นั้นต้องเข้าร่วมประชุมชมรมฯ ทุกครั้งเพราะการประชุมส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับสมาชิกแทบทั้งสิ้น เช่น การเก็บเงินบำรุงกลุ่มที่เก็บทุกปีนั้นหัวหน้าจุดมีความคิดเห็นเป็นอย่างไรต้องการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ รวมถึงรายละเอียดต่างๆ หรือการเสนอความคิดเห็นที่ต้องการให้สมาชิกรับทราบ โดยทั่วกัน สำหรับการประชุมในแต่ละครั้งจะแจ้งเป็นหนังสือเชิญประชุมโดยประสานงานกับทางเทศบาลตำบลกะรน สำหรับประธานกลุ่มนี้จะมีวาระการทำงานปีต่อปี และมีรองประธานอีก 3 คน นอกจากนี้ก็จะมีระเบียบกำหนดให้ต้องแต่งตัวเรียบร้อยพูดจาสุภาพในการทำงานทุกครั้ง ต้องไม่เบียดเบียนกัน และคิดค่าบริการตามอัตราที่ได้กำหนดไว้คือ ค่าสุดซัวโมงละ 300 บาท

การเข้าร่วมชมรมรักษะตะกะระนนนั้น มีการกำหนดจุดดูแลให้บริการนักท่องเที่ยวทั้งหมด 14 จุดเริ่มตั้งแต่จุดกะตะธานีไปจนถึงหน้าโรงแรมเลอเมอร์เดียน ซึ่งจุดใดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวมากก็จะจัดให้มีสมาชิกที่ประจำจุดนั้นมากตามเช่นกัน และเพื่อให้การกระจายงานและรายได้ให้แก่สมาชิกชมรมฯ ได้อย่างทั่วถึง สมาชิกสามารถมั่นใจได้ว่าจะมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น

เท่าเทียมกัน จึงมีการควบคุมจำนวนหมวดที่เป็นสมาชิกของชมรมฯ ไม่ให้มีมากเกินไปจนความต้องการแก่นักท่องเที่ยว ทำให้ไม่เกิดการแย่งงานกัน หากสมาชิกที่มีชื่อในชมรมฯ ไม่สามารถนัดได้แล้ว เช่น เริ่มแก่ชรา หรือไม่ประสงค์จะนัดต่อไปก็ให้ลูกหรือญาติลงนัดแทน แต่ต้องผ่านการรับรองจากหัวหน้าจุด ในการเป็นสมาชิกของชมรมฯ นั้นต้องทำงานให้แก่ส่วนรวม เสริมสร้างความสามัคคี และฝึกความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการทำงาน

นอกจากนี้ชมรมฯ ยังให้ความคุ้มครองดูแลเกี่ยวกับเรื่องของการประกอบอาชีพทุกด้าน ยกตัวอย่างเช่น ได้รับการสนับสนุนในเรื่องของเตียงที่ใช้ในการนัดให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ไม่ต้องซื้อหากันเองเพราะมีบริการให้ยืม หรือเมื่อครั้งประสบภัยพิบัติคลื่นยักษ์สึนามิทางชมรมก็ได้ทำการติดต่อประสานงานแก่หน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เข้ามาช่วยเหลือ โดยการให้เงินหรือแจกสิ่งของที่ได้รับความเสียหาย

3.2.8) กลุ่มรถรับจ้าง บทบาทและหน้าที่ของกลุ่มรถรับจ้างในชมรมรักษะตะกะรณนั้น จากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่ม (นายนภดล ศรีเพลิง) ทำให้ทราบว่า ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อปฏิบัติที่มีระบุไว้ในใบคำร้องการขอสมัครเป็นสมาชิกอย่างชัดเจนทุกประการ โดยก่อนการสมัครจะต้องอ่านรายละเอียดให้เข้าใจทุกข้อเรียบร้อยแล้วก่อนการยื่นคำร้อง โดยต้องเป็นบุคคลที่มีภูมิลำเนาในพื้นที่โดยกำเนิด และได้รับความเห็นชอบจากเพื่อนสมาชิกคนอื่นๆ จากนั้นจึงไปขออนุญาตสถานที่จอดจากทางเทศบาล ซึ่งรถรับจ้างต้องทำเป็นป้ายเขียวเพื่อเข้าร่วมกับกลุ่มสหกรณ์ที่ตั้งอยู่ตรงสนามกีฬาเทศบาลพระเกียรติวินนิทร์ ตำบลกะรณ เป็นที่ตั้งของกลุ่มรถรับจ้างโดยตรง ต้องจ่ายสมาชิกแรกเข้า 1,000 บาท ค่าบำรุง 200 บาทต่อเดือน โดยมีเงินออมให้สามารถกู้ยืมได้ในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 10 ต่อปี เมื่อเป็นสมาชิกกลุ่มชมรมฯ เรียบร้อยแล้ว ในการเดินรถต้องเป็นไปตามข้อระเบียบของกลุ่ม และให้ความร่วมมือแก่ส่วนรวมหรือทางเทศบาล สามารถช่วยเหลืองานสาธารณะประโยชน์ได้ในบางโอกาส และต้องเสียค่าบำรุงกลุ่มคันละ 300 บาททุกปี

โดยชมรมรักษะตะกะรณจะให้ความคุ้มครองดูแลในเรื่องของการอำนวยความสะดวกในเรื่องของที่พัก และจัดการดูแลรักษาผลประโยชน์ในเรื่องรายได้ของสมาชิก เช่น การปกป้องผลประโยชน์ของสมาชิกจากการที่มีรถรับจ้าง ที่ไม่ใช่สมาชิกของชมรมฯ เข้ามาวิ่งในพื้นที่เพื่อแย่งลูกค้า และสมาชิกชมรมฯ ต้องคิดอัตราค่าโดยสารที่ยุติธรรมสำหรับลูกค้า เป็นราคาที่รับเหมาตามแต่จะตกลงกันเอง และให้บริการหลักตามโครงการของเทศบาล โดยจะมีการกำหนดจุดรับในเขตตำบลกะรณจำนวน 40 จุด จุดส่งขึ้นอยู่กับการต้องการของผู้โดยสาร แต่ละจุดรับจะมีรถให้บริการไม่ต่ำกว่า 10 คัน เพื่อลดปัญหาการแย่งกันบริการนักท่องเที่ยว และลดปัญหาการวิ่งรถวนไปวนมา ช่วยในด้านการประหยัดพลังงานน้ำมัน ซึ่งรถรับจ้างที่ประจำแต่ละจุดจะไม่สามารถเปลี่ยนจุดจอดประจำได้ จนกว่าจะแจ้งให้หัวหน้าจุดจอดตกลงกันภายในว่าจะยอมให้บุคคลนั้นย้าย

มาประจำที่จุดจอดเดียวกับพวกตนหรือไม่ เพื่อป้องกันการแก่งแย่งในจุดจอดที่นักท่องเที่ยวใช้บริการกันมาก นับได้ว่าเป็นกลุ่มอาชีพที่มีปัญหาหนักที่สุดในชมรมรักษ์ทะเลกระรอน และเป็นกลุ่มเดียวที่ไม่จ่ายเงินบริจาคให้กับชมรมรักษ์ทะเลกระรอน ในกรณีที่ขอร่วมช่วยบริจาคเงินเพื่อช่วยเหลือกิจกรรมของชุมชน

ส่วนการเข้าร่วมประชุมของชมรมรักษ์ทะเลกระรอนทุกครั้ง จะมีสมาชิกเข้าร่วมประชุมทุกครั้ง เรื่องที่ประชุมกันส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับปัญหาที่พนักงานโรงแรม มักจะเรียกรถจากนอกกลุ่มสมาชิกชมรมฯ เข้ามาบริการลูกค้าที่พักในโรงแรมของตน เพราะให้ความสำคัญสะดวกสบายลูกค้าได้มากกว่า ในการเข้าร่วมประชุมทุกครั้งมักจะทราบข่าวจากสมาชิกด้วยกันเอง ส่วนประธานกลุ่มรถรับจ้างจะมีวาระการทำงาน 2 ปี จึงจะเลือกตั้งใหม่

3.2.9) กลุ่ม โรงแรม เป็นกลุ่มที่มีบทบาทและศักยภาพในการบริหารจัดการชุมชนมากที่สุดในชมรมรักษ์ทะเลกระรอน จากการสัมภาษณ์ตัวแทนกลุ่ม (คุณสมชาย ศิลปานนท์) ทำให้ทราบว่า เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีสถานภาพจัดตั้งเป็นสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหาดทะเลกระรอน และเป็นผู้เอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มอาชีพต่างๆ ในชมรมรักษ์ทะเลกระรอน เนื่องจากเป็นองค์กรที่ให้ข้อมูลด้านการบริการนักท่องเที่ยวทั้งหมดภายในชุมชน และยังทำหน้าที่เป็นประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้แก่ชุมชน โดยแจ้งว่ามีการจัดบริการนักท่องเที่ยวจุดใดบ้างและเป็นการบริการแบบไหน อันเอื้อประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพทุกอาชีพที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในชุมชน เนื่องจากชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นหลัก โดยมีหน้าที่เป็นศูนย์รวบรวมข้อมูลความรู้ทางธุรกิจ เพื่อนำข้อมูลมาเสนอจัดทำแผนการพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของชุมชนอีกด้วย โดยวัตถุประสงค์ในการพัฒนาท้องถิ่นต้องมีความสอดคล้องตามแนวนโยบายของเทศบาลตำบลกระรอน

4.2.5 การจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนของกลุ่มไตรภาคีในชุมชนกระรอน

1) องค์กร

การศึกษาการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนของกลุ่มไตรภาคี จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลกระรอน (สุคนธา กุลดี และวาสนา ธรรมดี, 2549 : สัมภาษณ์) พบว่า กลุ่มไตรภาคีมีความเป็นธรรมกับทุกฝ่ายในการทำงาน สามารถวางตัวเป็นกลางจนเป็นที่ยอมรับของคนในชุมชน และเข้าอกเข้าใจท้องถิ่นจนสามารถมองเห็นถึงความต้องการของคนในชุมชน พยายามช่วยเหลือชาวบ้านอย่างเต็มความสามารถ ซึ่งในขณะเดียวกันก็พยายามทำให้เขาลืมตาอ้าปากได้และยืนอยู่ได้ด้วยตัวของเขาเอง โดยจะมีการวางแผนงานจัดกิจกรรมและโครงการส่งเสริมต่างๆ ด้านในชุมชนอย่างต่อเนื่อง ให้ความสำคัญในทุกเรื่องไม่ว่าจะเป็นคนในชุมชน สภาพเศรษฐกิจ สภาพสังคม ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการบริหารจัดการชุมชน เพราะต้องการให้คนในชุมชนกระรอนมี

สวัสดิการที่ดี เป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของชาวบ้าน และต้องการให้ชุมชนกระรอนมีนวัตกรรมที่ทันสมัยอยู่เสมอ

โดยกล่าวได้ว่า กลุ่มไตรภาคีเป็นองค์กรที่มีลักษณะการทำงานที่รัดกุมและครอบคลุมทุกเรื่องที่เกิดขึ้นภายในชุมชนกระรอน มีการวางแผนระยะยาวเน้นการแก้ไขปัญหาในระดับใหญ่ๆ และรักษาผลประโยชน์ให้กับชุมชน โดยทำหน้าที่เป็นสื่อกลางเพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้งการกระทบกระทั่งกันระหว่างผู้ประกอบการรายทุนที่มาแสวงหาผลประโยชน์จากชุมชนกับชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในชุมชน ตลอดจนเป็นผู้วางแผนพัฒนาชุมชนในด้านต่างๆ เพื่อกำหนดนโยบายและแนวทางในการพัฒนาชุมชนกระรอนให้เข้าไปในทิศทางที่วางไว้ และกำหนดมาตรการที่เป็นกฎระเบียบเพื่อใช้ร่วมกันในชุมชน ทำให้ทุกคนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข โดยทุกคนจะได้รับความเสมอภาคเท่าเทียมกัน และสามารถแสดงความคิดเห็น มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและตัดสินใจในการพัฒนาชุมชน ซึ่งใช้หลักการมีส่วนร่วมเพื่อให้ทุกคนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของรักและหวงแหนชุมชนที่อยู่อาศัย จากนั้นชาวบ้านก็จะเกิดจิตสำนึกและต้องการเป็นส่วนหนึ่งที่จะร่วมรับผิดชอบต่อชุมชนของตนเองในที่สุด

2) งบประมาณ

จากการสัมภาษณ์ปลัดเทศบาลตำบลกระรอน(คุณชวิชัย ทองมั่ง) ทำให้ทราบว่า งบประมาณเพื่อการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคีมาจากการร่วมมือกันของสามองค์กร ดังนั้น งบประมาณที่นำมาดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคีก็จะมาจากสามทางด้วยกันคือ จากเทศบาล จากคณะที่ปรึกษา และจากชมรมรักถิ่นกระรอน โดยจะแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

2.1) การดำเนินงานประเภทไม่ใช้งบประมาณ เนื่องจากเราจะใช้วิธีขอความร่วมมือซึ่งทุกคนก็จะให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดี ยกตัวอย่างเช่น งานวันเด็ก งานลอยกระทงหรืองานสงกรานต์ เป็นต้น

2.2) การดำเนินงานประเภทที่ใช้งบประมาณเพื่อการดำเนินงานเป็นจำนวนมาก ซึ่งแต่ละองค์กรจะมีงบประมาณสำรองของตนเองอยู่แล้ว หรือถ้าไม่มีแต่ละหน่วยงานก็จะมีวิธีสรรหางบประมาณในองค์กรของตนที่แตกต่างกันออกไป โดยยกตัวอย่างคือ เมื่อมีมติเห็นชอบจากที่ประชุมไตรภาคีให้ดำเนินโครงการสักโครงการหนึ่ง โดยเสนอให้มีการกำหนดงบประมาณเพื่อนำมาใช้ในการดำเนินโครงการ ทั้งสามองค์กรก็ต้องปรึกษากันแล้วว่าแต่ละองค์กรจะช่วยเหลือด้านงบประมาณกันได้อย่างไรหรืออย่างไร กล่าวคืองบประมาณหลักจะเป็นส่วนของเทศบาลที่มีการจัดสรรงบประมาณประจำปีอยู่แล้ว แต่งบประมาณในส่วนนี้จะไม่มีการกำหนดงบประมาณตายตัวในแต่ละโครงการ ซึ่งโครงการในส่วนนี้จะใช้ได้ต่อเมื่อโครงการหรือกิจกรรมนั้นๆ ได้คลอบคลุมและมีมติเห็นชอบจากที่ประชุมไตรภาคีก่อน ทางเทศบาลจึงจะจัดสรรงบประมาณมาให้ว่า

จะให้งบประมาณในส่วนการดำเนินงาน โครงการนั้นๆ ได้เท่าไร และเมื่อขาดเหลืออย่างไรก็จะเป็นในเรื่องของการของบประมาณเสริมจากคณะที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป ซึ่งสำหรับกลุ่มนี้เขาก็จะมีงบประมาณของเขาอยู่แล้ว

และท้ายสุดในส่วนของชมรมรักษะตะกะรน จากการให้สัมภาษณ์ของผู้จัดการชมรมรักษะตะกะรนนั้น (คุณจิระศักดิ์ ธนกิติธรรม) พบว่าทางเจ้าหน้าที่ชมรมรักษะตะกะรนจะจัดการประชุมภายในขึ้นเพื่อหาข้อสรุปร่วมกัน หรือทำการแจ้งเรื่องไปยังหัวหน้ากลุ่มอาชีพของแต่ละกลุ่ม

ในกรณีที่งบประมาณสำรองที่เหลืออยู่ของชมรมรักษะตะกะรนมีไม่เพียงพอ โดยเป็นไปในลักษณะของการขอความช่วยเหลือจากทุกกลุ่มอาชีพในชมรมฯ จากนั้นจะเป็นหน้าที่ของหัวหน้ากลุ่มที่จะแจ้งให้สมาชิกภายในกลุ่มอาชีพของตนทราบและหารือกัน เพื่อแจ้งเรื่องกลับมายังเจ้าหน้าที่ชมรมฯว่าจะสามารถช่วยเหลือได้กลุ่มอาชีพละเท่าไรตามแต่ละกลุ่มของพวกเขาจะเห็นชอบ โดยเป็นไปในลักษณะของการเรียกรวมไม่บังคับ ซึ่งโดยส่วนใหญ่ก็จะให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

โดยเฉพาะสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือเจ้าของผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมซึ่งในส่วนของชมรมรักษะตะกะรนจะได้งบประมาณจากกลุ่มนี้เป็นส่วนใหญ่ ขาดเหลือนิดหน่อยก็จะเป็นส่วนของกลุ่มอาชีพอีก 8 กลุ่มที่เหลือ เนื่องมาจากทุกคนสำนึกรับผิดชอบต่อชุมชนที่อยู่อาศัย และรับรู้ถึงผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นภายในชุมชนและย้อนกลับไปสู่ลูกหลานหรือคนรอบข้างจากเงินส่วนนี้ ยกเว้นแต่กลุ่มรถรับจ้างที่ไม่ค่อยให้ความร่วมมือในทุกๆ เรื่องและเป็นกลุ่มที่สร้างปัญหาให้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของปลัดเทศบาลตำบลกะรน

3) วิธีการดำเนินงาน

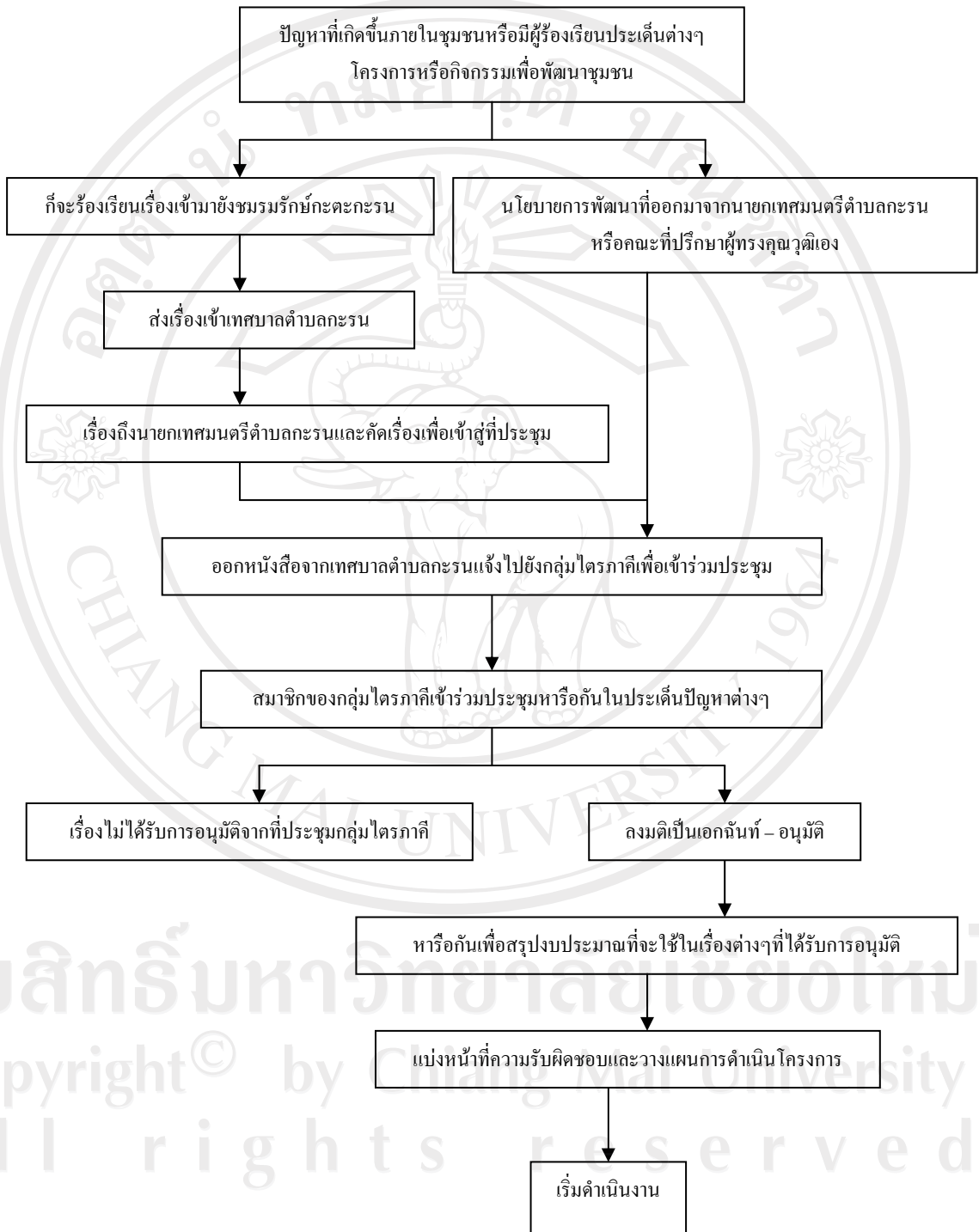
จากการสัมภาษณ์ผู้จัดการชมรมรักษะตะกะรน (คุณจิระศักดิ์ ธนกิติธรรม) ทำให้ทราบว่า ทุกครั้งที่ปัญหาเกิดขึ้นภายในชุมชน มีเรื่องราวการร้องเรียนหรือต้องการจัดกิจกรรม/โครงการต่างๆ ขึ้นภายในชุมชน ทุกเรื่องต้องผ่านชมรมรักษะตะกะรนก่อน แล้วจึงส่งเรื่องไปที่นายกเทศมนตรีตำบลกะรน จากการสัมภาษณ์ปลัดเทศบาลตำบลกะรนให้สัมภาษณ์เสริมว่า จะมีบางกรณีที่กิจกรรม/โครงการหรือปัญหาจะเกิดจากการมองเห็นถึงปัญหาของนายกเทศมนตรีตำบลกะรนเอง จากนั้นนายกเทศมนตรีตำบลกะรนจะเป็นผู้คัดเลือกเรื่องที่จะนำเสนอเพื่ออภิปรายร่วมกันในที่ประชุมกลุ่มไตรภาคี ถ้าเรื่องใดที่ไม่ได้รับเลือกให้ร่วมอภิปรายในการประชุมกลุ่มไตรภาคี แต่ทางชมรมรักษะตะกะรนเห็นว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจหรือสำคัญทางชมรมรักษะตะกะรนก็จะนำเรื่องนั้นๆ เสนอเข้าที่ประชุมอีกครั้งหนึ่ง วันที่ประชุมกลุ่มไตรภาคี ถ้าคณะที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิไม่มาเข้าร่วมประชุม ทางชมรมรักษะตะกะรนจะเป็นผู้ส่งรายงานการประชุมแจ้งไปยังคณะที่

ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ หรือถ้าเรื่องใดค่อนข้างยากๆ ต้องการการตัดสินใจภายในวันนั้นก็จะมีการโทรแจ้ง เพื่อสอบถามความคิดเห็นซึ่งสามารถตัดสินใจได้ทันที เมื่อลงมติอนุมัติโครงการหรือกิจกรรมเป็นเอกฉันท์ ก็จัดงบประมาณที่จะใช้ในโครงการหรือกิจกรรมนั้นๆ ซึ่งส่วนใหญ่มาจากชมรมรักษ์กะตะกะรน ขาดเหลือเท่าไรก็ร้องขอไปที่เทศบาลตำบลกะรน แล้วแต่ทางเทศบาลจะอนุมัติให้ได้เท่าไร ซึ่งขัดแย้งกับการให้สัมภาษณ์ของปลัดเทศบาลตำบลกะรน (วิชชัย ทองมั่ง) ที่กล่าวว่างบประมาณหลักในการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคีส่วนใหญ่เป็นของเทศบาลตำบลกะรน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

โดยขั้นตอนการดำเนินงานการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนของกลุ่มไตรภาคีนั้นสรุปได้
ดังนี้

จากแผนผังการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคีแสดงให้เห็นว่า กลุ่มไตรภาคีเป็นองค์กร
หนึ่งที่ทำหน้าที่ระดมความคิดเห็นจากทุกๆ ฝ่าย เพื่อนำมาพัฒนา วางแผน แก้ไขและปรับปรุง

โดยเฉพาะเรื่องขององค์ประชุมจะต้องมีครบทั้งสามองค์กรของกลุ่มไตรภาคีเหมือนกัน มิเช่นนั้นจะไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นการประชุมของกลุ่มไตรภาคีได้ ที่แตกต่างกันมีเพียงอย่างเดียวคือการประชุมในรูปแบบจะมีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้าเป็นระยะเวลาหนึ่งและมีหนังสือเรียนเชิญทุกครั้งที่มีการประชุมกลุ่มไตรภาคี โดยแจ้งไปยังกลุ่มไตรภาคีทั้งสามองค์กรมาถกปัญหา ร่วมกัน ซึ่งมติที่คลอดออกมาจากการประชุมในรูปแบบหรือนอกรูปแบบก็ดี ถือเป็นมติเอกฉันท์ มีผลบังคับหรือปฏิบัติตามที่ระบุ หมายถึงบังคับใช้กับสมาชิกกลุ่มไตรภาคีเท่านั้น

ยกตัวอย่าง มติในเรื่องของกลุ่มร่วมเตียงผ้าใบมติออกมาเป็นอย่างไร กลุ่มร่วมเตียงผ้าใบก็ต้องปฏิบัติ มติในเรื่องของเรือหางยาว เรือหางยาวก็ต้องปฏิบัติ เมื่อมติออกมาอย่างไรก็ต้องเป็นไปตามนั้น ซึ่งไม่สามารถละเมิดได้เลย เหมือนกับสมาชิกกลุ่มร่วมมีอยู่ 92 ราย แต่ต้องการขอเพิ่มเข้ามาอีกเป็น 93 ราย โดยให้เหตุผลว่าพื้นที่เหลือ แต่ในระเบียบข้อปฏิบัติระบุไว้ชัดเจนว่าถ้าต้องการจะเพิ่มหรือลดจำนวนสมาชิกภายในกลุ่มจะต้องผ่านที่ประชุมกลุ่มไตรภาคีก่อน ซึ่งถ้ามติที่ประชุมกลุ่มไตรภาคีออกมาว่าไม่สามารถเพิ่มได้ เขาก็จะไม่เพิ่มและไม่มีสิทธิ์เพิ่มด้วย ซึ่งเขาก็ยินยอมที่จะปฏิบัติตามโดยไม่มีเงื่อนไขเคารพซึ่งกันและกัน แต่มันก็ไม่ใช่ว่าทั้งหมดมีบางกลุ่มที่ไม่สามารถควบคุมได้ คือพวกกรรไกรข้างที่คุมลำบากเพราะมันเคลื่อนที่ตลอดเวลา สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของผู้จัดการชมรมรักษะกะระน (จิระศักดิ์ ชนกิติธรรม) ได้ความว่า ผิดกับกลุ่มที่อยู่กับที่ตายตัว เช่น กลุ่มหมอนวด กลุ่มร่วม กลุ่มแพลงลอย เป็นต้น แต่โดยส่วนใหญ่แล้วมติที่ออกมาจะประสบความสำเร็จมากกว่า ซึ่งเสียงตอบรับจากชาวบ้านส่วนใหญ่เขาก็พอใจกับการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคี คือต้องพยายามดึงเขาเข้ามามีส่วนร่วมให้ได้มากที่สุด ไม่ว่าจะทำอะไรก็จะเชิญเขามาร่วมรับรู้ ร่วมคิดร่วมทำและร่วมแก้ปัญหาด้วยกันตลอด

4.2.6 ผลจากการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคี

จากการร่วมกันดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคี ชุมชนกะระนจึงสามารถแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการบริหารจัดการชุมชนของกลุ่มไตรภาคีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะสังเกตได้จากสภาพพื้นฐานทั่วไปของชุมชน และการให้ความร่วมมือกันของชาวบ้านในโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคีด้วยดีมาโดยตลอด แสดงให้เห็นถึงศักยภาพความเข้มแข็งของชุมชนกะระน สามารถแสดงได้จากภาพ

ภาพ 4.1 ชุมชนกะรน

ภาพ 4.2 ชายหาดกะรน

ภาพ 4.3 การจัดระเบียบถนนเลียบชายหาดและชุมชนกะรน

ภาพ 4.4 มีการติดป้ายประกาศเพื่อขอความร่วมมือ

ภาพ 4.5 มีการจัดระเบียบระยะห่างแนวร่วมในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเพื่อความเป็นระเบียบ

ภาพ 4.6 ป้ายแผนที่แสดงเส้นทางหนีคลื่นยักษ์สึนามิ

ภาพ 4.7 มีการอนุรักษ์คลองน้ำและสันเขื่อนธรรมชาติ เพื่อป้องกันภัยธรรมชาติ เช่น เมื่อครั้งที่ประสบภัยพิบัติคลื่นยักษ์สึนามิ วันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2546 ก่อนที่คลื่นยักษ์จะพัดพากระแสน้ำเข้าสู่ชุมชนกระรอน คลองบางลาและสันเขื่อนธรรมชาติทำหน้าที่กั้นและเก็บกักน้ำได้ในระดับหนึ่ง จึงสามารถลดระดับความรุนแรงของกระแสน้ำ ทำให้ชุมชนกระรอนได้รับความเสียหายจากภัยพิบัติครั้งนี้ไม่มาก

ภาพ 4.8 มีการกำหนดระยะเวลาห่างของจุดบริการนวดแผนโบราณ โดยใช้ความหนาแน่นของจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่เป็นเกณฑ์กำหนด เพื่อให้มีการบริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างทั่วถึงและไม่ก่อให้เกิดการแย่งลูกค้ากัน

ภาพ 4.9 ป้ายเตือนพื้นที่สีแดงห้ามลงเล่นน้ำเนื่องจากมีคลื่นใต้น้ำบริเวณนี้

ภาพ 4.10 หน่วยรักษาความปลอดภัยบริเวณชายหาดกะรน

ภาพ 4.11 การจัดระเบียบแผงลอย

กิจกรรมหรือโครงการอันเกิดการดำเนินงานของกลุ่มไทรภาคี

ภาพ 4.12 โครงการรณรงค์การรักษาความสะอาด เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 5 ธันวาคมหาราช

ภาพ 4.13 โรงแรมเลอ เมอริเดียน ภูเก็ต บีช รีสอร์ท เข้าร่วมโครงการรณรงค์การรักษาความสะอาด เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 5 ธันวาคมหาราชด้วย

ภาพ 4.14 โครงการรณรงค์รักษาความสะอาดบริเวณชายหาดประจำปี 2547

ภาพ 4.15 โครงการทำความสะอาดและฟื้นฟูชายหาดกะตะ-กะรน เมื่อวันที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2548

ภาพ 4.16 การให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการของกลุ่มไตรภาคี

ภาพ 4.17 โครงการต่อต้านยาเสพติดเกิดพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าฯ 19-20 พฤศจิกายน 2547

ภาพ 4.18 โครงการอนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเลไทยของเทศบาลตำบลกระนวน ร่วมกับกองทัพเรือภาค 3 ฃชายหาดกระนวน เมื่อพฤศจิกายน 2548

ภาพ 4.19 ปลัดเทศบาลตำบลกระนวน คุณรัชชัย ทองมั่ง ลงพื้นที่สำรวจปัญหาด้วยตนเอง

ภาพ 4.20 เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ลงสำรวจปัญหาและวางแผนงานร่วมกัน

ภาพ 4.21 การลงพื้นที่และทำงานร่วมกันของกลุ่มไตรภาคี หลังเกิดเหตุภัยพิบัติคลื่นยักษ์สึนามิ

4.2.7 ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาชุมชนกะเหรี่ยงของกลุ่มไตรภาคี สํารวจพบปัญหาและอุปสรรคทั้งหมด 5 ส่วนดังนี้

1) ปัญหาอันเกิดจากระบบบริหารส่วนท้องถิ่น

เนื่องจากพื้นที่ชุมชนกะเหรี่ยงมีระบบบริหารถึง 2 ระบบ ในพื้นที่เดียวกัน โดยมีทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลกะเหรี่ยงและสุขาภิบาลกะเหรี่ยง ทำให้การกำหนดแผนแม่บทในการพัฒนาชุมชนเชิงมหภาคไม่มีความเป็นเอกภาพทั้งด้านกรอบแนวคิดในการพัฒนา ด้านจัดเก็บเงินรายได้ และด้านจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดต่อชุมชน ในอนาคตหากพื้นที่

ทั้งหมดของชุมชนกะตะกะรนได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลการพัฒนาการบริหารและการจัดการของชุมชนกะตะกะรนจะมีศักยภาพมากขึ้นกว่าในปัจจุบัน

2) ปัญหาจากการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของชุมชน

ชุมชนกะตะกะรนในอดีตเป็นชุมชนเกษตรกรรมในเขตชนบท มีประชากรเพียง 2-3 พันคนแต่ในปัจจุบันได้แปรเปลี่ยนเป็นสังคมธุรกิจการท่องเที่ยว ผลกระทบที่ตามมาคือการหลั่งไหลของประชากรจากนอกพื้นที่จำนวนหลายพันคน และในแต่ละปี จะมีนักท่องเที่ยวหมื่นเรือนเข้ามาในพื้นที่อีกนับล้านคน จึงเป็นความยากลำบากของคณะผู้บริหารท้องถิ่นในปัจจุบันที่จะรับมือกับปัญหาต่างๆ ได้โดยลำพัง

3) ปัญหาคุณภาพและประสิทธิภาพของบุคลากร

จากปัญหาการเติบโตอย่างรวดเร็วของธุรกิจการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชนกะตะกะรนได้ก่อให้เกิดสิ่งปลูกสร้างอย่างมากมายทั้งส่วนของภาคเอกชนเช่น โรงแรม อาคาร ร้านค้า บ้านพัก และส่วนของราชการเช่น ถนน คูระบายน้ำ เกินกำลังที่เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นจะสามารถดูแลและตรวจสอบได้อย่างทั่วถึง อีกทั้งเจ้าหน้าที่ยังขาดความเชี่ยวชาญอย่างแท้จริงในแต่ละด้าน ปัญหาต่างๆ จึงเริ่มส่งผลกระทบต่อชุมชนเช่น ความระเกะระกะของสิ่งปลูกสร้าง ความแออัดเริ่มเกิดขึ้นในบางพื้นที่ของชุมชน ปัญหาขยะ ปัญหาน้ำเสีย เริ่มเกิดขึ้นเป็นปัญหาต่อเนื่อง

4) ปัญหาความไม่ชัดเจนของกฎหมาย

สังคมในปัจจุบันได้พัฒนาไปอย่างมากและมีควมสลับซับซ้อนมากขึ้น กฎหมายที่ใช้สำหรับเป็นกลไกในการบริหารท้องถิ่นค่อนข้างล้าสมัย ไม่สามารถรองรับการเติบโตของชุมชนที่มีความหลากหลายมากขึ้นผู้บริหารท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบไม่สามารถกำหนดหรือควบคุมการเติบโตของชุมชนไปสู่ทิศทางที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนกะตะกะรนในระยะยาวได้ในทางตรงข้ามส่งผลกระทบในทางลบต่อชุมชนมากขึ้นเรื่อยๆ หากทุกอย่างเลวร้ายลงจนถึงขั้นวิกฤต ผลกระทบจะเกิดขึ้นต่อธุรกิจการท่องเที่ยวรวมทั้งกระทบต่อวิถีชีวิตที่เคยสงบสุขของชาวกะตะกะรนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

5) ปัญหาขาดแผนพัฒนาในเชิงมหภาค

หากการพัฒนาของชุมชนในปัจจุบันเป็นไปตามธรรมชาติเป็นไปอย่างเฉพะหน้าไร้กรอบแนวความคิด ไร้ทิศทาง ผลกระทบต่างๆ อาจเกิดขึ้นกับผู้คนในยุคนี้เพียงเล็กน้อยแต่จะส่งผลกระทบต่อผู้คนในรุ่นลูกหลานในอนาคตอย่างมาก หากมีการวางแผนพัฒนาเชิงมหภาคและมีทั้งแผนระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ที่เอื้อประโยชน์ต่อคนส่วนใหญ่ของชุมชนในระยะยาว นั้นหมายถึงหลักประกันในการอยู่กินดีของลูกหลานในอนาคตและการวางกรอบ

แนวความคิดในการพัฒนาชุมชนกะตะกะรนควรให้ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ที่มีส่วนร่วมในการร่วมความคิดร่วมทำและร่วมรับผิดชอบ

4.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนของกลุ่มไตรภาคี

จากการศึกษาของผู้วิจัยโดยใช้แบบสอบถาม เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนของกลุ่มไตรภาคีในชุมชนกะรน จะนำเสนอผลการศึกษาเป็น 4 ส่วนคือ

4.3.1 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ สถานภาพทางการศึกษา สถานภาพสมรส ชุมชนที่อยู่อาศัย ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชน ระยะเวลาที่เข้าร่วมกลุ่มไตรภาคี สถานภาพสังคม (ตาราง 4.1)

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของสมาชิกกลุ่มไตรภาคีในชุมชนกะรน จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อที่	ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน(คน) 342 คน	ร้อยละ
1	เพศ		
	ชาย	209	61.11
	หญิง	133	38.89
	รวม	342	100.00
2	อายุ		
	14 – 21 ปี	17	4.97
	22 – 29 ปี	73	21.35
	30 – 37 ปี	87	25.44
	38 – 45 ปี	91	26.61
	46 – 53 ปี	47	13.74
	54 – 61 ปี	23	6.73
	ไม่ระบุ	4	1.17
รวม	342	100.00	
3	สถานภาพสมรส		
	โสด	106	30.99

ข้อที่	ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน(คน) 342 คน	ร้อยละ
	สมรส	185	54.09
	หย่าร้าง	35	10.23
	คู่สมรสเสียชีวิต	12	3.51
	อยู่กินกันเฉยๆ	2	0.58
	แยกกันอยู่	1	0.29
	ไม่ระบุ	1	0.29
	รวม	342	100.00
4	ระดับการศึกษา		
	ไม่ได้เรียนหนังสือ	15	4.39
	ชั้นประถมศึกษา	106	30.99
	ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	70	20.47
	ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	62	18.13
	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	8	2.34
	ปริญญาตรี	72	21.05
	ปริญญาโท	6	1.75
	ปริญญาเอก	1	0.29
	ไม่ระบุ	2	0.58
	รวม	342	100.00
5	ปัจจุบันท่านมีอาชีพ		
	กลุ่มร่ม	31	9.06
	กลุ่มเรือเร็ว	9	2.63
	กลุ่มแผงลอย	15	4.39
	กลุ่มรถรับจ้าง	113	33.04
	กลุ่มเรือหางยาว	13	3.80
	กลุ่มหมอนวด	54	15.79
	กลุ่มโรงแรม	11	3.22
	กลุ่มเจ้าหน้าที่	21	6.14

ข้อที่	ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน(คน) 342 คน	ร้อยละ
	กลุ่มแม่บ้าน	11	3.22
	เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลกะรน	42	12.28
	คณะที่ปรึกษากลุ่มไตรภาคี	10	2.92
	เจ้าหน้าที่ชมรมรักยะตะกะรน	12	3.51
	รวม	342	100.00
6	ท่านมีรายได้ประมาณเดือนละ		
	ต่ำกว่า 10,000 บาท	140	40.94
	10,001 – 15,000 บาท	120	35.09
	15,001 – 20,000 บาท	38	11.11
	20,001 – 30,000 บาท	17	4.97
	30,001 – 40,000 บาท	7	2.05
	40,001 บาทขึ้นไป	20	5.85
	รวม	342	100.00
7	ชุมชนที่ท่านอยู่อาศัย		
	ชุมชนกะตะ	126	36.84
	ชุมชนกะรน	107	31.29
	ชุมชนบางลา	37	10.82
	ชุมชนคอกช้าง	29	8.48
	ชุมชนโคกโดนด	37	10.82
	ไม่ระบุ	6	1.75
	รวม	342	100.00
8	สังกัดของท่านในกลุ่มไตรภาคี		
	องค์กรบริหารท้องถิ่น	39	11.40
	คณะที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ	10	2.92
	ชมรมรักยะตะกะรน	289	84.50
	ไม่ระบุ	4	1.17
	รวม	342	100.00

ข้อที่	ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน(คน) 342 คน	ร้อยละ
9	ระยะเวลาที่ท่านอาศัยอยู่ในพื้นที่		
	1 – 16 ปี	114	33.33
	17 – 32 ปี	113	33.04
	33 – 49 ปี	74	21.64
	50 – 64 ปี	21	6.14
	ไม่ระบุ	20	5.85
	รวม	342	100.00
10	ระยะเวลาที่ท่านเป็นสมาชิกกลุ่ม		
	1 ปี	18	5.26
	2 ปี	19	5.56
	3 ปี	24	7.02
	4 ปี	20	5.85
	5 ปี	61	17.84
	6 ปี	19	5.56
	7 ปี	146	42.69
	ไม่ระบุ	35	10.23
	รวม	342	100.00

จากตาราง 4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของสมาชิกกลุ่มไตรภาคีในชุมชนกระรอน จังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ซึ่งสามารถวิเคราะห์เหตุผลได้ว่าการที่สมาชิกกลุ่มไตรภาคีมีเพศชายมากกว่าเพศหญิงนั้น อาจสืบเนื่องมาจากอาชีพของสมาชิกกลุ่มไตรภาคีส่วนใหญ่ไม่เอื้ออำนวยต่อการทำงานของเพศหญิง คือ กลุ่มรถรับจ้าง กลุ่มเรือเร็ว กลุ่มเจ็ทสกี กลุ่มเรือหางยาว และกลุ่มร่ม โดยจากสัดส่วนร้อยละมีกลุ่มรถรับจ้างเป็นกลุ่มที่มีสมาชิกมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.04

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 38 – 45 ปีคิดเป็นร้อยละ 26.61 รองลงมาเป็นช่วงอายุระหว่าง 30 - 37 ปี ร้อยละ 25.44 ใกล้เคียงกัน ดูจากช่วงอายุแล้วจะเห็นได้ว่าเป็นช่วง

อายุของคนวัยกลางคน ซึ่งเป็นวัยทำงานและมีครอบครัวแล้วถึงร้อยละ 54.09 และรองลงมา มีสถานภาพโสดร้อยละ 30.99

ระดับการศึกษาของสมาชิกกลุ่มไตรภาคีที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่จะมีการศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาร้อยละ 30.99 จะเห็นได้ว่าสืบเนื่องมาจากกลุ่มอาชีพภายในชมรมรักษะตะกะรน เป็นอาชีพที่ไม่ต้องอาศัยความรู้มากนัก สมาชิกเองจึงไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการศึกษาเท่าที่ควร เพราะถือว่าถึงไม่มีการศึกษาที่ดีก็มิงานทำส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ โดยรองลงมาคือ การศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 21.05 อาจสืบเนื่องมาจากประชากรในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นคนต่างจังหวัดที่เข้ามาหางานทำ เนื่องจากกะรนเป็นชุมชนที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว

ในด้านอาชีพสมาชิกส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง ซึ่งเป็นอาชีพที่มีสมาชิกจำนวนมากที่สุดในกลุ่มไตรภาคี โดยคิดเป็นร้อยละ 33.04 ซึ่งมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทร้อยละ 40.94 รองลงมาคือ กลุ่มหมอนวดร้อยละ 15.79 และเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลกะรนร้อยละ 12.28 โดยมีรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาทร้อยละ 35.09 และระหว่าง 15,001 – 20,000 บาทร้อยละ 11.11

โดยสมาชิกกลุ่มไตรภาคีส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในชุมชนกะตะมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 36.84 และรองลงมาคือชุมชนกะรนร้อยละ 31.29 อันเนื่องมาจากชุมชนกะตะและชุมชนกะรนเป็นศูนย์กลางความเจริญในแถบนี้และมีทรัพยากรที่สวยงามอยู่ในพื้นที่ ทำให้เกิดขยายตัวของธุรกิจภายใน 2 ชุมชนนี้เป็นส่วนใหญ่ เพื่อจะรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวในแต่ละปี จึงเป็นผลให้ความหนาแน่นของประชากรกระจุกตัวอยู่ใน 2 ชุมชนนี้เป็นจำนวนมาก

สังกัดที่อาศัยอยู่ในกลุ่มไตรภาคี จะเห็นได้ว่าชมรมรักษะตะกะรนเป็นองค์กรที่มีสมาชิกมากที่สุด ดังที่กล่าวไปแล้วข้างต้นถึงร้อยละ 84.50 รองลงมาคือองค์การบริหารเทศบาลตำบลกะรนร้อยละ 11.40 และคณะที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิคิดเป็นร้อยละ 2.92

และจะเห็นได้ว่าระยะเวลาส่วนใหญ่ที่สมาชิกอาศัยอยู่ในชุมชน อยู่ระหว่าง 1 – 16 ปีร้อยละ 33.33 รองลงมาคือ 17 – 32 ปีร้อยละ 33.04 ใกล้เคียงกัน และระยะเวลาระหว่าง 33 – 49 ปีร้อยละ 21.64 โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะตอบแบบสอบถามข้อนี้ตรงกับอายุของตนเอง นั้นหมายถึงการอาศัยอยู่ในพื้นที่ตั้งแต่เกิด

ระยะเวลาที่เป็นสมาชิกของกลุ่มไตรภาคีจะเห็นว่าตอบ 7 ปีเป็นส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 42.69 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มไตรภาคีมีศักยภาพและคนในพื้นที่ก็ให้ความสำคัญ และต้องการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคีตั้งแต่การเริ่มก่อตั้งองค์กร รองลงมาคือ 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.84 และจากการตอบแบบสอบถามจะสังเกตได้ว่าการตอบแบบสอบถามข้อระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่และระยะเวลาที่เข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มไตรภาคีสัมพันธ์กัน นั่นหมายความว่าคนที่เข้ามาทำงานในพื้นที่ส่วนใหญ่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มไตรภาคีตั้งแต่ปีแรกที่เข้ามาทำงานใน

ชุมชน อันแสดงให้เห็นว่าคนในชุมชนสร้างการรับรู้และทำให้คนที่เข้ามาอาศัยอยู่ในพื้นที่ยอมรับถึงศักยภาพในการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนของกลุ่มไตรภาคีเป็นอย่างดี

4.3.2 ปัจจัยภายในชุมชน ประกอบด้วย

- การได้รับประโยชน์จากการดำเนินของกลุ่มไตรภาคี แบ่งเป็นด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการบริหารจัดการชุมชน (ตาราง 4.2)
- การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคี (ตาราง 4.3)

ตาราง 4.2 การได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคี

การได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคี	ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก	การแปลผล
ด้านเศรษฐกิจ	4.43	สมาชิกได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคีในระดับมากที่สุด
ด้านสังคม	4.39	สมาชิกได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคีในระดับมากที่สุด
ด้านสิ่งแวดล้อม	4.32	สมาชิกได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคีในระดับมากที่สุด
ด้านการบริหารจัดการชุมชน	4.22	สมาชิกได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคีในระดับมากที่สุด

จากการวิเคราะห์ตาราง 4.2 การได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคี มีความเห็นว่าสมาชิกของกลุ่มไตรภาคีได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคีในระดับมากที่สุดทุกด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการบริหารจัดการชุมชน ทั้งนี้สามารถวิเคราะห์เหตุผลได้ว่า สมาชิกกลุ่มไตรภาคีมีความต้องการให้สภาพแวดล้อมภายในชุมชนดีขึ้น คนในชุมชนมีการประกอบสัมมาอาชีพที่ดีมีงานทำ เป็นผลให้ภรรยากลายเป็นชุมชนที่มีระบบเศรษฐกิจที่มีความหลากหลาย เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วก็จะทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีสำหรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจด้วย ทำให้นักท่องเที่ยวมีความรู้สึกประทับใจในการมาพักผ่อนใน

ชุมชน และกลับมาเที่ยวอีกในโอกาสต่อไป ตลอดจนแนะนำเพื่อนฝูงให้เดินทางมาเที่ยวที่นี่เป็นประจำ ทำให้ในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวหลังไหลเข้ามาพักผ่อนกันเป็นจำนวนมาก เป็นโอกาสให้คนในชุมชนมีงานทำและมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น เมื่อชุมชนมีรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยวแล้ว คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนก็จะดีขึ้นตามไปด้วย ทำให้ชุมชนมีความตื่นตัวในการรับรู้ข่าวสารอย่างกว้างขวาง เพื่อรองรับกับความเจริญของชุมชน ตลอดจนต้องมีการบริการสาธารณสุขและบริการสาธารณะอื่นๆ ที่เพียงพอและรองรับกับประชากรที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

เมื่อจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้นดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีระบบรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของทุกคนที่อาศัยอยู่ในชุมชนด้วย ทำให้คดีอาชญากรรมและยาเสพติดมีจำนวนลดน้อยลง ในขณะที่เดียวกันก็ยังธำรงรักษาไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นสืบไป ทางด้านสิ่งแวดล้อมก็เข้มงวดในการจัดระเบียบชายฝั่ง และมีการควบคุมการก่อสร้างอาคารบริเวณชายฝั่งมากขึ้น ดังที่มีระเบียบการขอใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร คัดแปลงอาคาร รื้อถอนอาคาร หรือเคลื่อนย้ายอาคาร รวมถึงข้อกำหนดในการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างชัดเจน ตลอดจนถึงการกำหนดพื้นที่สีเขียวจัดให้มีสวนสาธารณะและที่ว่างโล่งเพียงพอในชุมชน ซึ่งจัดได้ว่าเป็นเมืองที่มีระบบการวางผังเมืองที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยดีมาก มีความเป็นสุนทรียภาพในชุมชนและชุมชนก็มีความภาคภูมิใจในชุมชนของตนเอง และยังสามารถควบคุมไม่ให้เกิดความเลื่อมล้ำกันภายในชุมชน สอดคล้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมตามแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน ต้องการสร้างความมั่นคงให้กับมนุษย์และสิ่งแวดล้อมควบคุมกันไปอย่างยั่งยืน ซึ่งได้เน้นในด้านจิตสำนึกและความตระหนักของคนรุ่นปัจจุบันเป็นเครื่องมือที่สำคัญ และมีการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเข้ามาช่วยในการจัดการสิ่งแวดล้อม คล้ายคลึงกับการจัดการสิ่งแวดล้อมในเชิงการอนุรักษ์ ซึ่งกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาสิ่งแวดล้อมกับการพัฒนา เพื่อให้มีสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพสำหรับสนองความต้องการของมนุษย์ได้ยาวนานที่สุด (กนก จันทร์ทอง, 2541)

โดยการกำหนดกฎระเบียบข้อบังคับหรือมาตรการที่มีผลบังคับใช้ร่วมกันภายในชุมชน เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของคนในชุมชน และยังมีการบริหารจัดการชุมชนให้สอดคล้องกับนโยบายของประเทศอีกด้วย สอดคล้องกับแนวความคิดความเข้มแข็งของชุมชนที่กล่าวว่า ความเข้มแข็งของชุมชนเป็นปัจจัยที่แก้ปัญหาทุกเรื่องพร้อมกัน ทั้งเศรษฐกิจ จิตใจ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และการเมือง ทุกคนควรที่จะเข้าใจเรื่องความเป็นชุมชน มีส่วนร่วมสร้างความเป็นชุมชน และแสวงหากลไกลส่งเสริมสนับสนุนความเป็นชุมชน ถ้าขาดความเป็นชุมชนจะแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมไม่สำเร็จ “ความเป็นชุมชนเป็นอนาคตของโลก” (ประเวศ วสี, 2538) ดังนั้นทั้งหมดนี้จึงถูกก่อตั้งขึ้นมาภายใต้ชื่อ “กลุ่มไตรภาคี” เพื่อลดปัญหาและความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากคนภายในชุมชนเองและจากนักท่องเที่ยวหรือนักธุรกิจผู้แสวงหาผลประโยชน์จากชุมชน ทำให้เกิด

การก่อตั้งกลุ่มไตรภาคีขึ้นมา และเข้ามามีบทบาทในการแก้ปัญหาต่างๆ ให้กับชุมชน เมื่อเกิดข้อขัดแย้งขึ้นภายในชุมชน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกฝ่ายจะร่วมมือกันเพื่อให้เกิดกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการร่วมมือกันของทั้งสามองค์กร คือ เทศบาลตำบลกระนวน(ภาครัฐ) คณะที่ปรึกษา(ผู้ทรงคุณวุฒิ) ชมรมรักษาระยะกระนวน(ประชาชน) โดยเป็นลักษณะการทำงานแบบปรึกษาหารือและรับฟังปัญหาซึ่งกันและกัน ทำให้มติของที่ประชุมออกมาโดยความเห็นพร้อมต้องกันของทุกฝ่ายและเต็มใจที่จะให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ ดังนั้นผลจากการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคีจึงเกิดขึ้นด้วยความเชื่อตรง เสมอภาคและเท่าเทียมกัน จึงไม่เกิดความเหลื่อมล้ำขึ้นในชุมชน ทำให้ผู้ที่ได้รับประโยชน์สูงสุดจากการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคี คือ ประชาชนทุกคนที่อยู่ในพื้นที่ รวมถึงสมาชิกของกลุ่มไตรภาคีทุกคนด้วย ตรงกับ(อนุชาติ พวงสำลี, 2539) ได้อธิบายเกี่ยวกับความเข้มแข็งที่สอดคล้องกับนายแพทย์ประเวศ วชิรว่าเป็นการรวมตัวเพื่อปฏิบัติการพัฒนาสังคมหรือความร่วมมือแบบ “เบญจภาคี” ย่อมก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน (Interactive Learning Through Action) อย่างมีพลังและความหมาย ย่อมจะต้องดำเนินการไปโดยมีเป้าหมายและมีวิสัยทัศน์ในการมองสังคมและอนาคตร่วมกัน ฉะนั้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนภายใต้กระบวนทัศน์ใหม่ในการพัฒนา (New Development Paradigm) จึงนับเป็นกรอบทางความคิดอีกด้านหนึ่ง

ตาราง 4.3 ด้านการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคี

ลำดับ	ด้านการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคี	ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก	การแปลผล
1.	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากเสียงตามสายภายในชุมชน	1.11	มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคีเป็นบางครั้ง
2.	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสถานีวิทยุท้องถิ่น	1.13	มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคีเป็นบางครั้ง
3.	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	1.26	มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคีเป็นบางครั้ง

4.	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากเพื่อนบ้าน	1.53	มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคีบ่อยครั้ง
5.	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากเอกสารสิ่งพิมพ์	1.39	มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคีเป็นบางครั้ง
6.	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากการประชุมชี้แจง	1.45	มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคีเป็นบางครั้ง
7.	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากโปสเตอร์	1.26	มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคีเป็นบางครั้ง
8.	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากนิทรรศการ	0.96	มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคีเป็นบางครั้ง
9.	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากหอกระจายข่าว	0.94	มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคีเป็นบางครั้ง

จากการวิเคราะห์ตาราง 4.3 ด้านการรับรู้ข่าวสารจากการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคี มีความเห็นว่าสมาชิกของกลุ่มไตรภาคี มีการรับรู้ข่าวสารจากการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคีจากเพื่อนบ้านบ่อยครั้ง(ค่าเฉลี่ย 1.53) ซึ่งเป็นค่ามากที่สุดในการรับรู้ข่าวสารจากการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคี รองลงมาคือการรับรู้ข่าวสารจากการประชุมชี้แจง(ค่าเฉลี่ย 1.45) และการรับรู้ข่าวสารจากเอกสารสิ่งพิมพ์(ค่าเฉลี่ย 1.39) ตามลำดับ ทั้งนี้สามารถวิเคราะห์เหตุผลได้ว่า การที่สมาชิกกลุ่มไตรภาคีมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากเพื่อนบ้านมีค่าเฉลี่ยมากกว่าทุกสื่อเพราะ ในขั้นตอนการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคีก่อนการตัดสินใจที่จะดำเนินงานเรื่องใดๆ นั้น เรื่องที่จะดำเนินการได้จะต้องผ่านมติของที่ประชุมเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ซึ่งในการประชุมแต่ละครั้งจะมีองค์ประชุมคือ เทศบาลตำบลกะรน คณะที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ และชมรมรักษะณะกะรน โดยองค์ประชุมแต่ละกลุ่มจะส่งตัวแทนของตนเพื่อเข้าร่วมประชุมและอภิปรายหารือร่วมกัน ซึ่งแต่ละองค์ประชุมจะส่งตัวแทนที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องที่จะเข้าที่ประชุมของครั้งนั้นๆ หรือผู้ที่มีส่วน

เกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นภายในชุมชน โดยทุกครั้งที่มีการจัดการประชุมกลุ่มไตรภาคีขึ้นจะต้องมีตัวแทนขององค์กรประชุมครบทุกฝ่าย เพื่อความซื่อตรง โปร่งใส ซึ่งผู้ที่ไม่ได้เป็นตัวแทนขององค์กร แต่เป็นสมาชิกของกลุ่มไตรภาคีทุกคนสามารถเข้าร่วมการประชุมเพื่อร่วมแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมได้ ส่วนผู้ที่ไม่ได้เข้าร่วมการประชุมจะถือว่าสละสิทธิ์ในการออกความคิดเห็นและต้องยอมรับมติของที่ประชุม โดยทั่วกัน จึงเป็นผลให้การรับรู้ข่าวสารจากการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคีจากเพื่อนบ้าน (ค่าเฉลี่ย 1.53) บ่อยครั้งนั้น เนื่องจากผู้เป็นตัวแทนในการเข้าร่วมประชุมแต่ละครั้งจะนำปัญหาที่เกิดขึ้นภายในชุมชน และเรื่องที่เข้าประชุมในครั้งนั้นๆ มากระจายข่าวในองค์กร หน่วยงานหรือกลุ่มอาชีพของตนเพื่อให้ทราบโดยทั่วกัน รองลงมาคือการรับรู้ข่าวสารจากการประชุมชี้แจง (ค่าเฉลี่ย 1.45) คือตามที่กล่าวมาแล้วว่าเรื่องที่จะดำเนินการ ได้นั้นต้องผ่านมติของที่ประชุมทุกครั้ง ดังนั้นการรับรู้ข่าวสารจากการประชุมชี้แจงควรมีค่าเฉลี่ยมากกว่าสื่อด้านอื่นๆ แต่ที่ค่าเฉลี่ยมีผลรองลงมาจากการรับรู้ข่าวสารจากเพื่อนบ้าน เนื่องจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นว่าการประชุมแต่ละครั้งของกลุ่มไตรภาคี สมาชิกมิได้เข้าร่วมการประชุมกันครบทุกคน แต่จะส่งตัวแทนที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องที่จะเข้าที่ประชุมในครั้งนั้นๆ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นภายในชุมชน จึงทำให้จำนวนผู้เข้าประชุมกลุ่มไตรภาคีมีจำนวนไม่มากนัก เมื่อเทียบกับสัดส่วนของสมาชิกกลุ่มไตรภาคีทั้งหมด ยกตัวอย่างเช่นชมรมรักษะกะตะกะรนเป็นสมาชิกกลุ่มไตรภาคีทั้งหมดจำนวน 278 คน ประกอบด้วย 9 กลุ่มอาชีพ แต่ในการประชุม 1 ครั้งอาจส่งตัวแทนมาเพียงอาชีพละ 1 คนเท่านั้น ก็เท่ากับว่าในการประชุมครั้งนั้นชมรมรักษะกะตะกะรนส่งตัวแทนเพื่อเข้าร่วมการประชุม 9 คน และตัวแทน 9 คนนี้ก็จะนำผลการประชุมไปชี้แจงให้กับสมาชิกที่เหลืออีก 269 คน เป็นผลให้การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากการประชุมชี้แจงมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากเพื่อนบ้าน

4.3.3 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ประกอบด้วย การตัดสินใจ การดำเนินงาน การได้รับประโยชน์ และการประเมินผล (ตารางที่ 4.4)

จากตาราง 4.4 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนของกลุ่มไตรภาคี

ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนของกลุ่มไตรภาคี	ค่าเฉลี่ย ถ่วง น้ำหนัก	การแปลผล
การตัดสินใจ	3.92	สมาชิกกลุ่มไตรภาคีมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในระดับมาก

การดำเนินงาน	4.02	สมาชิกกลุ่มไตรภาคีมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในระดับมาก
การได้รับประโยชน์	4.26	สมาชิกกลุ่มไตรภาคีมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในระดับมากที่สุด
การประเมินผล	4.10	สมาชิกกลุ่มไตรภาคีมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในระดับมาก

จากการวิเคราะห์ตาราง 4.4 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนของกลุ่มไตรภาคี มีความเห็นว่าสมาชิกของกลุ่มไตรภาคีมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนในระดับมากทุกด้าน และจะเห็นได้ว่าการได้รับประโยชน์จะอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับตารางที่ 2 อย่างเห็นได้ชัด อันแสดงให้เห็นว่าการได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคี เป็นแรงขับและผลักดันให้เกิดการมีส่วนร่วมในขั้นตอนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการตัดสินใจ การดำเนินงาน และการประเมินผล เนื่องจากคนส่วนใหญ่เป็นคนพื้นที่โดยกำเนิด และเล็งเห็นแล้วว่าผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นภายในชุมชนทั้งหมด ไม่เพียงตนเองเท่านั้นที่ได้รับประโยชน์ แต่รวมไปถึงญาติพี่น้อง ครอบครัว และคนรอบข้างของตนด้วย ซึ่งโดยธรรมชาติของมนุษย์แล้วการให้ความร่วมมือหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมโครงการใดๆ นั้น ถ้ามีเรื่องของผลตอบแทนหรือการได้รับประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้องแล้ว ย่อมให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีและเต็มที่ ดังนั้นกลุ่มไตรภาคีได้เล็งเห็นความสำคัญของการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน จึงนำแนวความคิดเรื่องการมีส่วนร่วมมาเป็นเงื่อนไขในการพัฒนาชุมชนให้ดียิ่งขึ้น และถือได้ว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในการสร้างให้คนในชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและมีความรับผิดชอบร่วมกันในชุมชน

4.4 ระดับความสำเร็จในการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนของกลุ่มไตรภาคี

ระดับความสำเร็จในการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนของกลุ่มไตรภาคี หมายถึง ความสำเร็จในประสิทธิภาพและความสำเร็จในการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนของกลุ่มไตรภาคี ประกอบด้วยการบริหารองค์กร การจัดสรรงบประมาณ และวิธีการดำเนินงานของกลุ่มไตรภาคี (ตาราง 4.5)

จากตาราง 4.5 ระดับความสำเร็จในการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนของกลุ่มไตรภาคี

การจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนของกลุ่มไตรภาคี	ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก	การแปลผล
องค์กร	3.89	มีความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์กรอยู่ในระดับมาก
งบประมาณ	3.61	มีความสำเร็จการจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนอยู่ในระดับมาก
วิธีการดำเนินงาน	3.82	ความสำเร็จในวิธีการดำเนินงานการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนอยู่ในระดับมาก

จากการวิเคราะห์ตาราง 4.5 ระดับความสำเร็จในการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนของกลุ่มไตรภาคี มีความเห็นว่าการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนของกลุ่มไตรภาคี มีความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์กร การจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชน และมีวิธีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากทั้งหมด ทั้งนี้สามารถวิเคราะห์เหตุผลได้ว่ากลุ่มไตรภาคีมีการวางแผนงานอย่างเป็นระบบ ทำให้การบริหารจัดการชุมชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันแสดงให้เห็นถึงวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลของผู้บริหารกลุ่มไตรภาคี นอกจากนี้การระดมความคิดเห็นจากภาครัฐและประชาชนแล้ว ยังแต่งตั้งคณะที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ โดยระดมความคิดเห็นจากผู้มีความรู้ความสามารถในมุมมองที่แตกต่างกันออกไป เพื่อวางผังเมืองและกำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนาด้านต่างๆ อย่างเหมาะสมภายในชุมชน จนทำให้ประชาชนในชุมชนยอมรับในประสิทธิภาพการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนของกลุ่มไตรภาคีและทุกฝ่ายให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี พร้อมทั้งจะให้ความช่วยเหลือระดมทุนจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อสนับสนุนงบประมาณด้านสิ่งแวดล้อมชุมชน นอกจากนี้กลุ่มไตรภาคีได้แสดงให้เห็นแล้วว่าการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนของกลุ่มไตรภาคีมีความคล่องตัว รวดเร็ว ซื่อสัตย์ โปร่งใสและยุติธรรม และมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม เช่น เพื่อการกำจัดขยะ มีการทำถังพักน้ำเพื่อบำบัดน้ำเสีย และมีการซ่อมแซมถนนต่างๆ เป็นต้น มีระบบกลไกในการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนที่มีประสิทธิภาพและยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก ตลอดจนสนับสนุนให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมสร้างสรรค์ชุมชนในทุกๆ ด้าน ทำให้สภาพความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนดีขึ้นจริง และมีการจัดหน่วยงานที่รับผิดชอบและดำเนินงานตามมติของที่ประชุมกลุ่มไตรภาคีทุกครั้ง และมี

การทำโครงการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง เช่น วันทำความสะอาดชายหาดหรือโครงการมือ
ขยันแยกขยะ เป็นต้น รวมถึงการจัดประกวดแข่งขันเพื่อส่งเสริมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมเสมอ ๆ
เช่น การจัดประกวดโรงเรียนสีเขียว โดยกระบวนการเหล่านี้แสดงให้เห็นแล้วว่าเป็นการยกระดับ
คุณภาพชีวิตของทุกคนในชุมชนกะตะกะรน ไม่เพียงเฉพาะตนเองเท่านั้นแต่ยังรวมถึงบุตรหลาน
ครอบครัว และคนรอบข้างด้วย จึงเรียกได้ว่ากลุ่มไตรภาคีเป็นองค์กรที่มีกระบวนการทำงานที่มี
ประสิทธิภาพอย่างมากในการพัฒนาชุมชนอีกองค์กรหนึ่ง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved